Ἔτος Β'. Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Αὐγούστου 1891 Ἀριθ. 18

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΟΔΟΣ ΚΥΝΟΣΑΡΓΟΥΣ ΑΡΙΘ. 36
ΚΑΙ ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΣ ΑΡΙΘ. 2
ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ
15 ΛΕΠΤΑ 15

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

Η ΦΥΣΙΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ
ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ
Ἐν Ἑλλάδι, ἐτησία Δρ. 8
» » ἑξάμηνος » 5
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ἐτησία Φρ. 12
» » ἑξάμηνος » 7

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Διονύσιος ὁ Ε' Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης (μετ' εἰκόνος), ὑπὸ Σίμ. — **Σελίδες ἐθνικοῦ μέλλοντος.** **Ἑλληνὶς Νεολαία** (Μελέτη). **Ἀρχαϊκὸς φοιτητικὸς σύλλογος** (συνέχεια), ὑπὸ Η. — **Περὶ τὴν ἐπιστήμην: Τρεῖς σπουδαῖαι ἀνακαλύψεις.** — **Ἀντώνιος Φ. Ροῦσσος** δήμαρχος Ἄνω Σύρου (μετ' εἰκόνος) — **Βασίλειος Σ. Καλκανδῆς**, δήμαρχος Γυθείου (μετ' εἰκόνος) — **Ὁ Μεσημβρινὸς ἀστὴρ ἢ ἡ Γῆ τῶν ἀδαμάντων** (Μυθιστορία Ἰουλίου Βέρν), μετάφρασις Δ. Ι. Κ. — **Πρέπει νὰ γραφῇ**, ὑπὸ Δ.Ι.Κ. — **Παράδοξος γνωριμία** ὑπὸ Δίκ. — **Αἰνίγματα.** — **Ἐπιστημονικὸν παίγνιον** — **Ἀνταποκρίσεις** κλπ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται ὅσοι τῶν Κυρίων συνδρομητῶν μας ἔκ τε τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ δὲν ἀπέστειλαν ἔτι τὴν συνδρομὴν των τοῦ δευτέρου ἔτους, νὰ ἐμβάσωσιν ἡμῖν ταύτην, ὅπως ἀποστείλωμεν αὐτοῖς τὰς σχετικὰς ἀποδείξεις.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ο Ε'
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Βαρὺ ἄγει πένθος ἡ Ὀρθόδοξος Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία ἐπὶ τῇ αἰωνίᾳ ἀναπαύσει τοῦ ὑπερτάτου πνευματικοῦ αὐτῆς πατρός, τοῦ πανσεβάστου καὶ ὑπερτίμου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Διονυσίου τοῦ Ε', ἐξ Ἀδριανουπόλεως, συμβάσῃ τῇ 13 Αὐγούστου ἐν τῇ ἕδρᾳ αὐτοῦ.

Ὁ ἀείμνηστος Διονύσιος ἦν 67 ἐτῶν. Μαθητεύσας ἐν τῇ ἱερατικῇ τῆς Χάλκης σχολῇ, τῇ ἐκθρεψάσῃ τοὺς πλείστους καὶ ἐπιφανεστάτους μετέπειτα ἱεράρχας, ἐγένετο τὸ πρῶτον Μέγας πρωτοσύγγελος τῶν Πατριαρχείων, ἐν ᾧ ἀξιώματι οὕτω διεκρίθη, ὥστε ἡ ἐποχὴ αὐτοῦ ἔσται ἀνεπίληστος. Τῷ 1858 προεχειρίσθη εἰς Μητροπολίτην Κρήτης, ὅθεν μετεκλήθη εἶτα εἰς Διδυμότειχον, ἀναδειχθεὶς δὲ κατόπιν Μητροπολίτης Ἀδριανουπόλεως διετέλεσεν ὡς τοιοῦτος μέχρι τοῦ ἔτους 1880. Μετατεθεὶς εἰς Νίκαιαν, τῷ 1886 ἐπανῆλθεν αὖθις εἰς Ἀδριανούπολιν, ἕως οὗ τῇ 23 Ἰανουαρίου 1887 ἐξελέγη Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Διονύσιος ὁ Ε' ὑπῆρξεν ἀείποτε εὐθαρσὴς ὑπέρμαχος τῶν δικαίων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους. Ἡ πολιτεία αὐτοῦ κατά τε τῷ 1879 ὅτε ἐπάλαισε σθεναρῶς κατὰ τῶν ὑπερφιάλων ἀξιώσεων τῶν Βουλγάρων, παντοίας ὑποστὰς καὶ θηριώδεις κακώσεις ὑπὸ τοῦ Βουλγαρικοῦ ὄχλου, ὡς καὶ ἐπ' ἐσχάτων κατὰ τὴν παραχώρησιν τῶν βερατίων, ὅτε πάλιν ἀνδρικὴν ἀντέταξε θέλησιν, ὑπῆρξεν ἑλληνικωτάτη.

Διονύσιος Ε' Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Κων/πόλεως

Ἡ κηδεία ἐγένετο τῇ 15ῃ Αὐγούστου μεγαλοπρεπεστάτη. Ὁ Σουλτάνος, οἱ ὑπουργοὶ καὶ οἱ πρεσβευταὶ τῶν μὴ ὀρθοδόξων Δυνάμεων, ἀντεπροσωπεύοντο. Ἡ πομπὴ ἐγένετο κατὰ τὸ ἐκδοθὲν ὑπὸ τῶν Πατριαρχείων πρόγραμμα ἐν σχετικῇ τάξει. Πλῆθος ἄπειρον παρηκολούθει ἐν σεβασμῷ, στρατὸς δὲ ἀπέδωσε τὰς νενομισμένας τιμάς. Ὁ νεκρὸς ἐφέρετο ἐπὶ ἕδρας ὑπὸ 24 ἱερέων ἐν λευκῇ ἀμφιέσει, ἐτάφη δὲ εἰς τὸν ναὸν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ἐν Βαλουκλῇ, ὅπου ἀπό τινος θάπτονται οἱ Οἰκουμενικοὶ Πατριάρχαι.

Πλεῖσται ὑπῆρξαν αἱ ἐνδείξεις πένθους ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ σεβαστοῦ Πρωθιεράρχου, ὅστις ἀγήρω καταλείπειμνήμην ἀνδρὸς νουνεχοῦς καὶ ὑπὸ πατριωτικῶν αἰσθημάτων ἐμφορουμένου.

Ἐν τῷ ἐνταῦθα δὲ Μητροπολιτικῷ ναῷ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακήν, εὐσεβὲς ἐτελέσθη μνημόσυνον ὑπὲρ τῆς μακαρίας τοῦ ἀειμνήστου ψυχῆς.

Σίμ.

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗΝ

ΤΡΕΙΣ ΣΠΟΥΔΑΙΑΙ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ

Ἡ φυσικὴ φωτογραφία.— Ὁ τολμηρὸς ἀντίπους ὁδοιπόρος. —Οἱ πίθηκοι τοῦ Τιβεθ.

Η ΦΥΣΙΚΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

Ἓν ἐκ τῶν καταπληκτικῶν ἀντικειμένων τῆς συγχρόνου ἐποχῆς μας κατέστη ἀναντιρρήτως καὶ ἡ ἐπιστήμη. Ὁσάκις ρίπτομεν τὸ βλέμμα ἐπ' αὐτῆς, ἀδύνατον νὰ μὴ ἴδωμεν ἐν οἱῳδήποτε σημείῳ, ἐν οἱῳδήποτε διακλαδισμῷ, νέαν πρόοδον, νέαν ἀνακάλυψιν, νέον θαῦμα. Ὁ ἠλεκτρισμός, ἡ ἰατρική, ἡ φωτογραφία, ἡ χημεία, ἡ μηχανικὴ κτλ. ὁποίας προόδους δὲν ἔκαμαν μέχρι τοῦδε καὶ ὁποίας ἐκπλήξεις δὲν μᾶς ἐπιφυλάττουσιν ἔτι;

Ἤδη δὲ τί ἀγγέλλεται ἡμῖν; ὅτι ἡ φωτογραφία ἐποιήσατο μέγα ἅλμα ἐπὶ τὰ πρόσω διὰ σπουδαίας τινὸς ἀνακαλύψεως, ἥτις ὀφείλεται εἰς τὸν κ. Λίπμαν (Lippman), ὅστις ἀνεκοίνωσε ταύτην ἐσχάτως ἐπισήμως εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν. Πρόκειται περὶ τῆς φυσικῆς ἐγχρώμου φωτογραφίας, ἧς τὸ μυστήριον ἠγνοεῖτο μέχρις ἐσχάτων. Διὰ τῆς νεας ταύτης ἀνακαλύψεως ἡ φωτογραφία καταντᾷ τελείως τὴν φυσικήν. Μάλιστα πληρεστατα. Τοῦ λοιποῦ αἱ μητέρες μας θὰ φέρωσι τὸ φυσικὸν χρῶμα τῆς κόμης των, τὰ τέκνα μας τας ροδίνας αὐτῶν παρειάς, αἱ χαρίεσσαι ἡμῶν γυναῖκες καὶ θυγατέρες τὰ ἔγχρωμα αὐτῶν ἐνδύματα, καὶ τέλος ἡ φύσις ὅλη τὰ φυσικὰ αὐτῆς ενδύματα. Τί ὡραιότερον τοῦ νὰ βλέπῃ τις ἔν τινι συλλογῇ λευκώματος τὰ πεφιλημένα ταῦτα ὄντα ἐν τῇ συνήθει αὐτῶν ἀμφιέσει, καὶ τὴν περιβάλλουσαν ἡμᾶς γῆν μὲ τὴν πρασίνην αὐτῆς περιβολήν; ἀντὶ τῆς μελανῆς καὶ μονοτόνου αὐτῶν ἐνδυμασίας, δι' ἧς μέχρι τοῦδε παρέδιδεν ἡμῖν ταῦτα ἡ τέως φωτογραφικὴ τέχνη; Τετελεσται, τὸ σκότος ὑπεχώρησε πλέον πρὸ τοῦ φωτός, καὶ ἡ νέα αὕτη ἀνακάλυψις, το νέον τοῦτο θαῦμα ὀφείλεται εἰς αὐτὸν τὸν ἥλιον. Δια τοῦ ἡλίου λοιπὸν καὶ διὰ τῆς ἐπινοήσεως τοῦ κ. Λίπμαν ἐπετεύχθη ἡ ἀντιγραφὴ φωτογραφικῶς οἱωνδήποτε ἀντικειμένων ἐν τῇ φυσικῇ αὐτῶν καταστάσει καὶ περιβολῇ.

Ἂς ὁμιλήσωμεν ἐπιστημονικώτερον. Πρὸ ἡμίσεως ἤδη αἰῶνος ὁ κ. Ἐδμόνδος Βεκερέλ, μετὰ τοῦ Λύμπεκ καὶ Χερσελ (Herochel), εἶχον κατορθωσει τὴν διὰ τοῦ ἡλίου ἀναπαραγωγὴν τοῦ πρισματικοῦ αὐτοῦ φάσματος, ἀλλ' ἡ εἰκὼν τούτου ὠχρία, ἐξητμίζετο, οὕτως εἰπεῖν, καὶ ἠφανίζετο πρὸ τοῦ φωτος τῆς ἡμερας, ὥστε δὲν ἠδύνατό τις νὰ ἴδῃ αὐτὴν ἢ ἐν τῷ κρυπτῷ, ἐν τῷ σκότει. Ἐσχάτως ὅμως, μόλις προ ὀλίγων ἑβδομάδων, ὁ κ. Λιπμαν κατώρθωσε «*νὰ συλλαμβάνῃ τὰ χρώματα*», ὡς λεγουσιν ἐν Εὐρώπῃ, λύσας ὁριστικῶς το πρόβλημα τῆς ἀντιγραφῆς τοῦ φυσικοῦ χρώματος τῶν φωτογραφουμενων ἀντικειμένων.

Συνεπως ἐν προσεχεῖ μελλοντι, οὐ μακρὰν ἀπέχοντι, αἱ φωτογραφικαὶ ἡμῶν εἰκόνες θα φέρωσι τὸ φυσικώτατον χρῶμα τῶν ὀφθαλμῶν μας, τοῦ δέρματός μας κτλ. Τὸ δὲ περιεργότατον καὶ ὡραιότατον πάντων, ὅτι αἱ εἰκόνες αὗται θὰ φαινωνται τόσῳ ζωηραὶ καὶ φυσικαί, ὥστε θὰ τὰς ἐκλαμβάνωμεν ὡς ζώσας, καὶ δὲν θὰ ὑπολείπηται ἢ νὰ θετωμεν ὄπισθεν, πρὸ τοῦ στόματος οἱασδήποτε φωτογραφίας τον φωνογράφον, διὰ νὰ ἀκούσωμεν ταύτην ὁμιλοῦσαν. Φαντασθῶμεν μίαν εἰκόνα πεφιλημένου μας ὄντος εἰς τὴν φυσικὴν αὐτοῦ ἀντιγραφὴν καὶ ὁμιλοῦσαν! Οἷα ἀπροσδόκητος ἀνακάλυψις! Καὶ ἂν το ἀγαπητὸν αὐτὸ πρόσωπον ἔχῃ προ ἐτῶν ἀποδημήτει τοῦ κόσμου τούτου καὶ ἡμεῖς τὸ βλέπομεν και μᾶς ὁμιλῇ;

Ἄ! Ἂς σταματήσωμεν ἕως ἐδῶ, ἐπιφυλασσόμενοι νὰ ὁμιλήσωμεν βραδύτερον περὶ τούτου, καὶ ἂς ὁμολογήσωμεν, ὅτι τελειοποιούμεθα, τῆς φύσεως συντελούσης, διότι ὁ θεὸς ἐβαρύνθη πλέον νὰ μᾶς βλεπῃ ὀπισθοδρομικούς, καὶ ἂς εἰσέλθωμεν εἰς περιεργοτέραν ἀνακάλυψιν

Ο ΤΟΛΜΗΡΟΣ ΑΝΤΙΠΟΥΣ ΟΔΟΙΠΟΡΟΣ

Διεκόψαμεν, ὡς εἴπομεν, τὴν περιγραφὴν τῆς φωτογραφικῆς ἀνακαλυψεως πρὸ τοῦ μεγαλείου τῶν ἰδεῶν, εἰς ἃς μᾶς ἔφερεν ἡ τάλαινα φαντασία μας, ἐπειγόμενοι ἄλλως τε νὰ ὁδηγήσωμεν τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας εἰς ἑτέραν περίεργον ἀνακάλυψιν. Καὶ ὄντως εἶναι *ἐκ* τῶν περιεργοτάτων. Εἷς φυσιοδίφης — οἱ ἄνθρωποι οὗτοι θὰ μᾶς καταστήσωσι τρελλοὺς — ἀνεκάλυψε πρὸ ὀλίγου ἔν τινι λίμνῃ τοῦ δάσους τῆς Βουλόνης, ἓν κοπεπόδιον (copépode). Τὸ κοπεπόδιον, ἐπιτραπήτω ἡμῖν νὰ τὸ ἐξηγήσωμεν εἰς τοὺς ἀγνοοῦντας αὐτό, ἀνήκει ἁπλούστατα εἰς τὴν τάξιν τῶν ὀστρακοδερμων ἰχθύων, συγγενεύει τουτέστι πρὸς τοὺς ἀστακοὺς καὶ τὰς καραβίδας, καὶ εἶναι κάτοικος τῶν ἀντιπόδων χωρῶν. Τὸ περίεργον εἶναι, ὅτι ὁ νέος οὗτος κάτοικος τῆς Βουλόνης εἶναι ξένος, ἀμερικανός, καὶ δὴ τυφλός, καὶ δὲν ζῇ κατ' ἀρχὴν ἢ ἐν τῇ θαλάσσῃ. Πῶς λοιπὸν ἦλθεν ἐξ Ἀμερικῆς εἰς Εὐρώπην; Ἐδῶ ἔγκειται τὸ μυστήριον. Ὁ κ. Ἰούλιος Ριχάρδος, ὅστις τὸ ἀνεκάλυψε, πολλάκις ἔτριψε τοὺς ὀφθαλμοὺς του, ὅπως βεβαιωθῇ περὶ τῆς ὀπτασίας του καὶ πεισθῇ, ὅτι δὲν ἐγίνετο θῦμα ἀπάτης. Ἐν τούτοις τὸ πρᾶγμα δὲν ἐβράδυνε νὰ τὸν βεβαιώσῃ περὶ τῆς πραγματικότητός του. Ἀλλ' ἐν τούτοις, πῶς ὁ κύριος οὗτος εὑρέθη ἐκεῖ; Πῶς διῆλθε τὸν Ὠκεανὸν ἀφ' ἑνός, ἀνῆλθε τὸν Σηκουάναν ἀφ' ἑτέρου καὶ μετὰ τοῦτο ἐπήδησεν ἀπὸ λίμνης εἰς λίμνην; Μετὰ πολλὰς ἀναζητήσεις καὶ ἐρεύνας ὁ κ. Ριχάρδος ἀνεκάλυψεν, ὅτι τὸ μικρὸν τοῦτο ζῶον καταγόμενον ἐκ τῆς κοιλάδος τοῦ Μισισσιπῆ, ἀφίκετο εἰς τὰς λίμνας τῆς Βουλόνης διὰ μέσου ὑπογείων διαθρεπτικῶν διωρύγων καὶ ἀερίων ρευμάτων, ἀκολουθοῦν ὁτὲ μὲν τὸ ἔνστικτον τῆς διατηρησεώς του, ὁτὲ δὲ μεταφερόμενον ὑπὸ τῆς φυσικῆς φορᾶς τούτων, δίκην πτίλου, ἀπὸ ἀκτῆς εἰς ἀκτὴν καὶ ἀπὸ λίμνης εἰς λίμνην. Οὕτως ἀνεκαλύφθη, ὅτι τὸ τυφλὸν τοῦτο ζῶον, τὸ πρῶτον ἐκσφενδονισθὲν ὑπὸ σφοδροῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος ἀνὰ τὸν Ὠκεανὸν καὶ καταληφθὲν ὑπὸ ἰσχυροῦ θαλασσίου ρεύματος, παρεσύρθη εἰς Εὐρώπην, ἔνθα διὰ τοῦ Σηκουάνα ἠκολούθησε τὴν ὑπόγειον ὑδατίνην σήραγγα, ἥτις διατρέφει τὰς λίμνας τοῦ παρισιανοῦ ἄλσους. Πλὴν ἤδη γεννᾶται τὸ ζήτημα, πῶς ὁ ἀτρόμητος οὗτος ταξειδιώτης ζῇ, τό γε νῦν ἔχον, ἐν τοῖς γλυκέσιν ὕδασιν, ἀφοῦ μόνον ἐν τῷ ἁλμυρῷ ὕδατι εἶναι ἡ κατοικία του καὶ ἔδει πρὸ πολλοῦ νὰ μὴ ὑπάρχῃ; Ὁ κ. Ριχάρδος παρέδωκεν αὐτὸν διὰ τὰ περαιτέρω τοῖς κκ. Μιλν-Ἐδουάρδου (Milne Edwards), πατρὶ καὶ υἱῷ, τοῖς ὀστρακοφίλοις, ἀφοῦ ὠνόμασεν αὐτὸ Bradya Edwardsi.

ΟΙ ΠΙΘΗΚΟΙ ΤΟΥ ΤΙΒΕΘ

Ἡ περιεργοτάτη ὅμως τῶν τριῶν ἀνακαλύψεων, ἃς ὑπεσχέθημεν ἐν ἀρχῇ τοῦ κεφαλαίου μας ν' ἀνακοινώσωμεν τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις, εἶναι ἡ ἀκόλουθος, ἥτις θίγει προσωπικῶς τὴν ἡμετέραν φυλήν. Εἶναι δὲ περιεργοτάτη καὶ ἀξία μεγίστου ἐνδιαφέροντος, διότι ὑπὸ τὴν ἁπλῆν αὐτῆς φάσιν γεννᾷ ζητήματα καὶ ἀνατρέπει θεωρίας, τεως ἀναμφισβητήτους παρὰ πολλῶν θεωρουμένας.

Περισπούδαστος ἐγένετο πρὸ μηνὸς ἀνακοίνωσις τῇ ἐν Παρισίοις Ἑταιρείᾳ τῶν Γεωγράφων ἀπὸ μέρους τοῦ κ. Μπουβαλῶ (Bouvalot) τοῦ συνοδεύσαντος ἐσχάτως νέον τινὰ πρίγκηπα τῆς Ὀρλεάνης ἀνὰ τὴν κεντρῴαν Ἀσίαν, καὶ ἐπιβεβαιώσαντος, ὅτι ἐπὶ τῶν κορυφῶν τοῦ ὄρους Τιβεθ, ἤτοι εἰς ὕψος 5,500 μέτρων ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, ὑπάρχουσι πίθηκοι.

Πίθηκοι! Ζήτημα, προξενοῦν ἱλαρότητα καὶ τὸ ὁποῖον ἐν ἄλλῃ προγενεστέρᾳ ἐποχῇ θὰ ἐκίνει ἁπλῶς μειδιάματα καὶ θὰ παρήρχετο ἴσως — δυστυχῶς ἀφεύκτως — ἄνευ ἐπιστημονικοῦ, ἱστορικοῦ ἢ γεωγραφικοῦ ἐνδιαφεροντος. Οὐχ οὕτως ὅμως ἔχει τὸ πρᾶγμα καὶ ἐν τῇ συγχρόνῳ ἐποχῇ μας, ὅτε οἱ πολυπληθεῖς φυσιοδίφαι μὲ ἀνοικτὸν τὸ στόμα συλλαμβάνουσιν αὐθωρεὶ πᾶσαν ἀνακάλυψιν, ἣν διϋλίζουν μετὰ προσοχῆς ἐν τῷ στομάχῳ των.

Πίθηκοι ἐν μεσῳ τῶν πάγων; ἐνῷ ἀποκλειστικῶς οὗτοι ἐνδιαιτῶνται ἐν τοῖς θερμοῖς κλίματι! τοῦτο εἶναι περίεργον, ἀκατανόητον, θαῦμα! ἀναφωνοῦσι πάντες μιᾷ φωνῇ.

Καὶ ὄντως τὸ γεγονὸς τοῦτο ἐνέχει μεγάλας καὶ σοβαρωτάτας, ὡς θὰ ἴδωμεν, συνεπείας, διότι θ' ἀποκαλύψῃ εἰς τοὺς σοφοὺς μας μέγα τι νέον καὶ θ' ἀνακινήσῃ ζήτημά τι, τέως καθεῦδον.

Πολλοὶ τῶν ἀνθρωπολόγων καθώρισαν τὴν κοίτην τοῦ ἀνθρωπίνου γένους εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ δὴ ἀκριβῶς εἰς τὸ Τιβεθ. Ἐκεῖ, κατ' αὐτούς, κατῴκησαν οἱ πρῶτοι γονεῖς μας καὶ ἐκεῖθεν οἱ ἀπόγονοί των ἀπῆλθον διασπαρέντες ἀνὰ τὴν γῆν. Ὥστε τινὲς τῶν σοφῶν τούτων διατείνονται ἤδη, ὅτι ἡ καταγωγή μας ἀνάγεται εἰς τοὺς πιθήκους, ὅτι εἴμεθα τετελειοποιημένοι τοιοῦτοι, ὅτι ὁ Ἀδὰμ εἶχε τέσσαρας χεῖρας καὶ σῶμα τριχωτόν, καὶ ὅτι ἡ Εὔα ἦτο ἁπλοῦς θήλυκος πίθηκος.

Καὶ ἐγένοντο πιστευτοί!

Ἐν τούτοις ὅμως ἡ ἀνακάλυψις τοῦ Μποβαλῶ, ὅσον ἀσήμαντος καὶ ἂν φαίνηται εἰς πολλούς, θ' ἀνακινήσῃ ζωηρῶς τὴν παλαιὰν ταύτην ἔριδα καὶ οἱ δαρβινισταὶ θὰ χαρῶσι πολὺ διὰ τοῦτο.

Ἐὰν ὑπάρχωσι πίθηκοι εἰς τὸ Τιβεθ, εἴμεθα τέκνα των βεβαίως, ἀναφωνοῦσιν ἤδη, καὶ οὐδεὶς θὰ τολμήσῃ πλέον ν' ἀντείπῃ!

Καὶ τρίβουσι τὰς χεῖρας ἐκ χαρᾶς οἱ δαρβινισταί

Ἀλλ' εἶναί ποτε δυνατὸν τοῦτο; πρὸς Θεοῦ! ὁ ἄνθρωπος νὰ κατάγηται ἀπὸ πιθήκων; πῶς καὶ διατί; Ἐπειδὴ ἔχουσι ποιάν τινα ὁμοιότητα; Ὁποία ἀπάτη! Ἐπειδὴ ἀνεκαλύφθησαν πίθηκοι εἰς τὸ Τιβεθ, ἐξ οὗ οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι κατάγονται! Ὁποία εἰρωνεία! Ὦ ἐπιστήμη! ἐξήγαγον ἡμᾶς τῆς ἀπάτης! Ἀλλὰ καὶ μήπως αὕτη δὲν ἔχει ἰσχυρισμοὺς ἀδιαφιλονεικήτους; Ἐν πρώτοις, ὁ πίθηκος ἔχει τέσσαρας χεῖρας, ἐνῷ ὁ ἄνθρωπος ἔχει δύο, ὅπερ εἶναι τὸ κεφαλαιῶδες, ἐκτὸς δὲ τούτου πολλαὶ τῶν προγόνων μας τούτων ἔχουσιν οὐράν, ἧς τελείως στερούμεθα. Ὁ ἐγκέφαλος αὐτῶν, ὡς ὁ Gratiolet τὸ ἀπέδειξεν, ἔχει σχῆμα ἐντελῶς ἀντίθετον τοῦ ἰδικοῦ μας, καὶ ὡς ἐκ τῆς κατασκευῆς τοῦ λάρυγγός των εἶναι καταδεδικασμένοι ὑπὸ τῆς φύσεως οὐδέποτε νὰ δύνανται νὰ ὁμιλῶσιν. Εἶναι δὲ τοσούτῳ διάφορος ἡ κατασκευὴ τοῦ πιθήκου ἀπ' ἡμῶν, ὥστε ὅτοι ἐπειράθησαν νὰ βαπτίσωσιν αὐτὸν ὡς πρόγονόν μας, ἠναγκάσθησαν νὰ φαντασθῶσι διάμεσόν τι ὄν, ὅπερ ἐκάλεσαν «*ἀνθρωποπίθηκον*» καὶ τὸ ὁποῖον οὐδέποτε ὑπῆρξεν ἢ ἐν τῇ φαντασίᾳ αὐτῶν.

Κατὰ συνέπειαν ἡμεῖς φρονοῦμεν, ὅτι ἄνθρωποι ἐγεννήθημεν, ἄνθρωποι εἴμεθα καὶ ἄνθρωποι ἐσόμεθα πάντοτε, δηλαδὴ ζῷα μὲν ὑπὸ ἀνατομικὴν ἔποψιν, ἂν θέλητε, ὑλικὴν ἐπὶ τὸ κυριολεκτικώτερον, ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἔποψιν τὴν διανοητικὴν ἀποτελοῦμεν ὄντα ἐν τῷ κόσμῳ ὅλως ἴδια, πεπροικισμένα ὑπὸ μεγαλείου καὶ ὑψηλότητος ἐν ταὐτῷ, ὄντα μικροσκοπικὰ καὶ μηδαμινὰ μὲν ἀπέναντι τοῦ συνόλου τοῦ σύμπαντος, ἀλλὰ παντοδύναμα καὶ πνευματώδη συνάμα, ἅτινα κατεμέτρησαν τὴν ἀπόστασιν τὴν χωρίζουσαν αὐτὰ ἀπὸ τοῦ ἡλίου καὶ τὰ ὁποῖα νοήσαντα τὴν σοφίαν τοῦ Θεοῦ, ἐπιθυμοῦσι, προσδοκῶσι καὶ ὀνειροπολοῦσι τὴν ἀθανασίαν.

Φρίκ.

ΣΕΛΙΔΕΣ ΕΘΝΙΚΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΣ ΝΕΟΛΑΙΑ

(ΜΕΛΕΤΗ)

ΑΡΧΑΪΚΟΣ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

(Συνέχεια)

Β'.

Ἐξετάσατε σεῖς οἱ φιλόσοφοι, οἱ ψυχολόγοι καὶ λοιποὶ κοινωνιολόγοι τὸν βίον ἡμῶν τῆς νεολαίας, εἰσέλθετε εἰς τὸν οἰκίσκον τοῦ *μπεκιάρη* φοιτητοῦ καὶ τοῦ ἀριστοκράτου, παρακολουθήσετε τὸν τρόπον τοῦ ζῆν καὶ τῆς ἀποκλήρου ἐκείνης μερίδος, τῆς ἐργατικῆς τάξεως, ἥτις ἀποκτηνοῦται εἰς τὰς μάνδρας τῶν καφείων καὶ τῶν καταγωγίων, ἥτις ἀποσκελετοῦται εἰς τὰς τρώγλας τῆς βιωτικῆς της διαπάλης καὶ ἥτις φθείρεται καὶ αἰωνίως φθείρεται εἴτε εἰς τὸν ποταπόν της οἶκον, εἴτε εἰς τὰ φρικώδη νοσοκομεῖα καὶ νεκροταφεῖα, ἅτινα εὐφήμως *φυλακὰς* καλοῦσιν καὶ ἐν οἷς ζῶσα θάπτεται, ἡ ἀδιαπαιδαγώγητος τῆς νεολαίας τάξις αὕτη ῥιφθεῖσα ἐκεῖ ὑπὸ τῆς μοίρας ὅπως τελειοποιηθῇ εἰς ὅ,τι δὲν ἠδυνήθη ἡ ἀνηθικότης καὶ βαρβαρότης νὰ τῇ διδάξῃ ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ. Αἰωνίως ἡ ταλαίπωρος αὕτη τάξις δουλεύει, αἰωνίως κύπτει πρὸ τῆς δυστυχίας, αἰωνίως περικυκλοῦται ὑπὸ συμφορῶν. Τὸ ἐθνικὸν αἴσθημα, τὴν ἰδέαν εὐγενοῦς καθήκοντος, καὶ τοιβαθέως ἐρριζωμένα ἐν τῇ καρδίᾳ της, ὅμως τὸ ἔδαφος δὲν τὰ στερεοποιεῖ.

— Τίς ἔπταισεν; Τίς δίδει τὸ παράδειγμα; μήπως ἡ φοιτητικὴ νεολαία;.....!

Ἴδετε ἐκεῖ ἑτέραν τάξιν διαφέρουσαν μόνον κατὰ τὰ ἐνδύματα: ἡ τῶν *κουτσαβάκηδων*; Πανστρατιαὶ τοιούτων κατασκηνοῦνται τὴν μὲν ἡμέραν ἐν τοῖς καφενείοις καὶ Σα, τὴν δὲ νύκτα εἰς παντοειδῆ κολαστήρια· ἀπαραίτητοι σύντροφοι τῶν γνησιωτέρων ρωμαΐικων ἐθίμων καὶ ἠθῶν, οἱ φανατικώτεροι ὀπαδοὶ τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ ἑλληνικοῦ συντάγματος, καὶ οἱ αὐστηρότεροι διῶκται τοῦ ...ἀνθρωπισμοῦ. Εἶναι τάξις πάνοπλος, προσφερομένη ὑπερηφάνως ὑπὲρ τοῦ ἀρχηγοῦ της καὶ θυσιαζομένη ὑπὲρ τῆς ὑπολήψεως καὶ τῆς φιλοτιμίας τῶν συμπολιτῶν της· μάστιξ καὶ αὐτὴ ἐπιβληθεῖσα ὑπὸ τοῦ κοινωνικοῦ ὀργανισμοῦ καὶ ἐπιπίπτουσα κατὰ παντὸς ὅστις ἤθελε διαμφισβητήσῃ τὰ προνόμιά της. Προκειμένου περὶ ἐθνικῶν συμφερόντων, δὲν μένει ἀπαθής, ἀλλ' ἀναμένει κατάλληλον περίστασιν ὅπως δράσῃ καὶ λησμονήσῃ τὰς ἐλευθερίας..... τῆς εἰρήνης.

..... Ἐν τῇ *ἀριστοκρατικῇ* δὲ νεολαίᾳ ἀνευρίσκει τις τὴν τελείαν κατάπτωσιν τοῦ ἑλληνικοῦ γοήτρου· ἐκεῖ, εἰς τὴν τάξιν ταύτην ἔνθα ἀνακαλύπτει τις ἐθνικὸν ἀτύχημα, ἐκεῖ ἐνυπάρχει ἡ ἀναθεματισμένη ἀναισθησία, ἡ ἄτιμος ὑποδούλωσις εἰς ξενικοὺς δεσπότας, ἡ κατηραμένη ἀναλγησία, ἡ ἀπάθεια, ἡ κουφότης. Ἡ ἀριστοκρατικὴ νεολαία συγκειμένη ἐκ κοαζόντων βατράχων, προσπασσαλοῦται ἐπὶ τοῦ σκοπέλου τῶν ἐθνικῶν σκέψεων, παρέχουσα οἰκτρὸν θέαμα εἰς τοὺς παραπλέοντας ἐθνικοὺς ἐργάτας.

Τί ἀπαντᾷς εἰς τὰς πικρὰς ταύτας ἀληθείας; τολμᾷς ν' ἀσεβήσῃς εἰς τὴν συνείδησίν σου ὅπως καταδείξῃς τὰ ἀντίθετον; τολμᾷς νὰ ἀμφισβητήσῃς τὴν ἀξίαν τῆς θέσεώς σου ταύτης, εἰς ἣν σὲ κατέταξεν αὐτὴ ἡ ἐθνικὴ φιλοτιμία; Τολμᾷς νὰ ἀμφιβάλλῃς ἐπὶ τῇ ἀληθεῖ ταύτῃ εἰκόνι σου; Μαρτύρησον πρὸ τῆς πατρίδος, ἐσκέφθης ποτὲ περὶ ἐθνικοῦ καθήκοντος, περὶ ἑλληνικοῦ μέλλοντος — ἐκτὸς ἐὰν αἱ ἐπιπόλαιοι συζητήσεις, αἱ γελοῖαι ἀπειλαὶ εἰσὶ τεκμήρια τῶν ἐθνικῶν αἰσθημάτων σου, ἀριστοκρατικὴ νεολαία!

Σὺ *ἀριστοκρατικὴ* νεολαία, ὁμολόγησον ἐν τῇ συνειδήσει σου, γνωρίζεις τι πλέον τοῦ κλωβοῦ τῶν πόλεων ἔνθα εἶσαι καθειργμένη ὑπὸ τοῦ πολιτισμοῦ ὃν θεραπεύεις, καὶ δεσμευμένη ὑπὸ τῶν ἁλύσσεών του; Ἐγνώρισας τὴν Ἑλλάδα σου ὡς σοὶ παρέδωσεν αὐτὴν γενεά, ἧς τὴν ἀξίαν τόσον ὀλίγον γνωρίζεις; Ὁμολόγησον ἐὰν γνωρίζεις, ἐὰν ἐσκέφθης ποῦ ἀκριβῶς κεῖται ἡ Κωνσταντινούπολις, ἡ Σμύρνη, ἡ Θεσσαλονίκη καὶ ἐὰν ἐπόθησάς ποτε ἐκεῖνο οὗτινος ἄλλοι μετὰ δακρύων ἀναμιμνήσκονται· μένουσα ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ πατρίδι, τῇ γῇ ταύτῃ τῶν θαυμάτων, ποσάκις εἶδές τι ἀπώτερον τῆς ῥινός σου ὅπως ἀναλογισθῇς τὴν ἱερότητα ὀφειλομένου χρέους;....

Καὶ ἐν τῇ ἀριστοκρατικῇ ταύτῃ, τῇ ἐθνικῇ τοῦ μέλλοντος ὁμάδι, τίς ἐπενήργησεν, τίς πταίει; μήπως οἱ φοιτηταί;

* * *

Ἀλλ' ἡ καρδία τῶν ἐθνῶν δὲν ἀλλοιοῦται, ὥστε νὰ μὴ σκιρτήσῃ εἰς τὰ εὐγενῆ καὶ ὑψηλὰ ὑπὲρ τῆς πατρίδος συμφέροντα.

Ἐν τῇ Ἑλληνίδι νεολαίᾳ, τῆς ἐλευθερίας τὸ ἄνθος ἀποτελοῦσα ἡ φοιτητικὴ φρουρά, τὸ τάγμα τοῦτο τῶν ἀθανάτων, μέχρι τοῦδε κακῶς ὑπὸ τῶν περιστασεων πιεσθεῖσα ἐγεύθη τοῦ δηλητηρίου τῶν πολιτικῶν συμφερόντων καὶ κατεκυλίσθη πολλάκις ἐν τῷ βορβόρῳ τῆς αἰσχύνης καὶ ἐν τῷ χειμάρρῳ τῶν παθῶν, ἔνθα καταποντίζονται τὰ αἰσθήματα καὶ αἱ ἐλπίδες, τὸ γόητρον καὶ οἱ πόθοι.

Ἐν τῷ *ἀνωτάτῳ πανδιδακτηρίῳ*, ἐκεῖ ἂς ζητηθῇ ἡ αἰτία τῆς κοινωνικῆς νόσου καὶ τῆς ἐθνικῆς ἀδυναμίας, ναί, ἐν τῇ κιβωτῷ ταύτῃ τῶν ἐθνικῶν ἀναμνήσεων καὶ ἐλπίδων ἂς ζητηθῇ ἡ αἰτία τῶν ἐθνικῶν συμφορῶν. Συμπάσης τῆς νεολαίας ἡ κατάπτωσις εἶναι ἀπόρροια τῆς καταστάσεως τῆς φοιτητικῆς ζωῆς.

Ἡ φοιτητικὴ νεολαία, τὸ μέγα τοῦτο ὄνομα, ἡ βαρυσήμαντος αὕτη φράσις, ἡ μεγάλη αὕτη δύναμις, ἡ προωρισμένη νὰ σφαγιασθῇ περὶ τὸ εἴδωλον τῆς ἐλευθερίας, σφαγιάζεται νῦν διὰ τὴν *παληορωμηοσύνην*, ὡς ἀποκαλῶσι τὴν δυστυχίαν οἱ εὖ φρονοῦντες, ἣν φέρουσιν ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν εἰς τὰ χείλη των οἱ πολιτικοὶ καὶ ἐπαναλαμβάνουσι τὰ μωρὰ πλήθη τῶν ἀγυιῶν, τὰ κύμβαλα ταῦτα τῆς ἀπάτης, τὰ πουλημένα κορμιὰ τῆς ἀγυρτείας. Ἡ φοιτητικὴ νεολαία μας δυστυχῶς τελείως δὲν συνῃσθάνθη τὴν ἔξοχον αὐτῆς θέσιν, τὴν μεγίστην ἀξίαν της καὶ τὰ προνόμια, ἅτινα αὐτὸ τὸ ἔθνος τῇ παρεχώρησεν.

Ἐκεῖ βλέπει τις τοὺς νομικοὺς μὲ ἐπιπόλαιον καυχησιολογίαν, τοὺς ἰατροὺς μὲ ἴδια διδακτορικὰ προσόντα, τοὺς μαθηματικούς, τοὺς θεολόγους μὲ κοῦφον μεσαιωνικὴν κληρονομίαν, καὶ τοὺς φιλολόγους... ὦ τοὺς φιλολόγους! εἶναι αὕτη ἡ μᾶλλον ὑπὸ τῆς τύχης καταδιωχθεῖσα μερίς, ἥτις ὅμως πάσχει ἀντάξια τῶν ἔργων της, διότι ἐμόλυνε τὴν ὑπόληψιν τῆς ὑψίστης τῶν ἐπιστημῶν ζητήσασα ὅπως τὴν ζῶσαν ταύτην καλλιτεχνίαν, τὴν ἐπιστήμην τοῦ καλοῦ περιβάλλῃ μὲ τοὺς φρικώδεις τρίβωνας, μὲ τας πεπαλαιωμένας ὀμβρέλλας καὶ μὲ τὰ λοιπὰ δασκαλικὰ ἐφόδια... Οἱ *δασκάλοι* οὗτοι, ὡς τὸ λαϊκὸν στόμα κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τούτων τοὺς ἀποκαλεῖ, εἶναι οἱ πρόξενοι τῶν μεγαλητέρων συμφορῶν. Γεννώμενοι μὲ τὸ γραμματικὸν *γὰρ* καὶ ἀποθνήσκοντες μὲ τὴν λύπην ἀτυχοῦς τινος συντάξεως, παρέχουσι ζωντανὴν εἰκόνα τῆς ἐπιστήμης ἐκείνης, ἥτις προωρίσθη νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰς μεγίστας ἐθνικὰς ἀνάγκας. Νομίζει τις ὅτι εἰς τὴν δασκαλικὴν ταύτην χορείαν τὸ ψῦχος τοῦ γήρατος ἀφήρπασε τὸ νεανικὸν χρῶμα, τὸ παλληκαρίσιο ἐκεῖνο ἀνάστημα, ὅπερ ἐν τῇ πατρίδι των τοὺς *δασκάλους* διέκρινεν. Ἐκεῖ ἀκούει τις ἀπὸ νεανικὰ στήθη ἐξερχομένους στεναγμούς, καὶ βλέπει γιγαντώδη σώματα νὰ κύπτωσιν ὑπὸ τὸ βάρος τῆς σχολαστικότητος...

Ἰδοὺ εἰς τίνας ἐνεπιστεύθη ἡ πατρὶς τὸ μέλλον της, καὶ ἡ σκλαβιὰ τὰς ἐλπίδας της!!!

Οἱ πλεῖστοι τῶν φοιτητῶν — δὲν πρόκειται δ' εὐτυχῶς περὶ τοῦ ὅλου — ἀγνοοῦντες τὸν σκοπὸν τοῦ μεγάλου καθιδρύματος, τολμῶσιν νὰ ἐξομοιῶσιν τοῦτο μὲ τὰ τῆς Ἑσπε-

ρίας, τολμῶσι νὰ ὑποστηρίζωσιν ὅτι τοῦτο δὲν σφάλλει νὰ λειτουργῇ κατὰ τὰ πρότυπα ἐκείνων τετυφλωμένοι ὑπὸ τῆς ἀναισθησίας ὅπως μὴ ἴδωσιν ὅτι τοῦτο διδάσκει *ἐθνισμὸν* καὶ *ἐπιστήμην*· ταλαῶσι νὰ ἐξομοιῶσι τοῦτο πρὸς ἐκεῖνα ἅτινα δὲν ἀποβλέπουσιν εἰς σκλαβωμένους ἀδελφούς, εἰς δουλωμένην πατρίδα, εἰς τυραννουμένην γενεάν; τολμῶσιν οὗτοι ἀποκαλοῦντες μύθους τὰς ἐθνικὰς ἐλπίδας νὰ ἀποξενῶνται τούτων καὶ οὕτω νὰ μεταδίδουσι τὴν κατηραμένην νόσον τῆς ἀσταθείας, τῆς ἀπονοίας καὶ εἰς τὰς προμνημονευθείσας τῆς νεολαίας τάξεις; Εἰς τούτους ἔρχονται τὰ δυστυχισμένα ἑλληνόπουλα τῆς σκλαβιᾶς, μὲ τὴν λαχτάρα, μὲ εὐλογημένο καρδιοχτύπι νὰ ἰδοῦν ἐλευθέραν πατρίδα, εἰς τούτους ἐρχόμενα τὰ ταλαίπωρα θύματα τῆς τυραννίας ὡς ἄγγελοι προαιωνίων πόθων καὶ ἐλπίδων, μεταβάλλονται δυστυχῶς, μεταδιδομένου τοῦ μολύσματος... Ἐντεῦθεν δὲ ἀναχωροῦσιν εἰς τὴν πατρίδα των τὴν δούλην, ἥτις ἐκείνη γνωρίζει πῶς τοὺς περιμένει καὶ ἀντὶ νὰ ἐπιστρέψωσιν ἱεροφάνται τῶν ἐθνικῶν μυστηρίων, κήρυκες ἱεροὶ τῶν ἐθνικῶν διδασκαλιῶν, μεταβαίνουσιν ἐκεῖ μικροί τινες ἐξευρωπαϊσθέντες κάπηλοι, πωλοῦντες καρδίαν, φιλοτιμίαν, συνείδησιν... καὶ ἐθνισμόν.

(Ἕπεται τὸ τέλος) Β.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Φ. ΡΟΥΣΣΟΣ

Δήμαρχος Ἄνω Σύρου

Ὁ πλήρης ζωῆς σφρίγους καὶ θελήσεως νέος δήμαρχος τῆς Ἄνω Σύρου, οὗτινος μόνη ἡ μορφὴ δύναται νὰ ἐκφράσῃ τὴν πατρικὴν μέριμναν καὶ τὴν πρὸς τοὺς συμπολίτας του ἀφοσίωσιν, εἶναι γέννημα καὶ θρέμμα τοῦ τόπου, ὅστις ἐξελέξατο αὐτὸν τὸ πρῶτον δημοτικὸν ἄρχοντά του, καὶ ὅστις χειραφετούμενος τῶν παλαιῶν καὶ ὀπισθοδρομικῶν αὐτοῦ ἕξεων, ἠθέλησε διὰ τῆς ἐκλογῆς του ταύτης νὰ δείξῃ ἐπιθυμίαν πρὸς δρᾶσιν καὶ συναγωνισμὸν πρὸς τὰ καλὰ καὶ προοδευτικὰ ἔργα, ὧν ὑπόδειγμα προβάλλεται ἡ ὡραία γείτων Ἑρμούπολις.

Οἱ φιλότιμοι Συριανοὶ καλῶς σταθμίσαντες τὴν περίστασιν, ἐσκέφθησαν καὶ ἐπείσθησαν, ὅτι εἶναι καιρὸς πλέον ἔργων, προόδου καὶ πολιτισμοῦ, καὶ διὰ τοῦτο παραβλέψαντες συμβουλάς, συστάσεις καὶ προτροπάς, ἐξελέξαντο ἑκουσίως δήμαρχον ἐκεῖνον, ὃν αὐτοὶ μόνοι ἠγάπησαν καὶ συνεπάθησαν, διὰ τὰ προσόντα ἅτινα οὗτος κέκτηται καὶ τὰς ἀρετὰς δι' ὧν κοσμεῖται.

Καὶ διὰ τοῦτο εἴδομεν τὸν κ. Ροῦσσον ζωηρῶς πολεμούμενον καὶ ἀδίκως συκοφαντούμενον ὑπὸ τῶν ἀντιθέτων μερίδων, καὶ μετὰ χαρᾶς ἠκούσαμεν τὴν ἐπικράτησιν τῶν νέων προοδευτικῶν ἰδεῶν, ὧν ἀπολύτως ἔχει ἀνάγκην ἡ ἄνω Σῦρος.

Ὁ κ. Α. Ροῦσσος, ἀνὴρ φρόνιμος καὶ κρίσεως πεπειραμένης, εἶναι ἔγγαμος, ἄγει τὸ 47ον ἔτος τῆς ἡλικίας του καὶ ἐπηγγέλλετο κατ' ἀρχὰς τὸν ἔμπορον. Πρὸ δεκαετίας δὲ διωρίσθη δημόσιος ὑπάλληλος καὶ ὑπηρέτησε πιστῶς καὶ εὐόρκως μέχρις ἐσχάτως κατ' ἐξακολούθησιν, ὅτε προταθεὶς ὑπὸ τῆς ὑγιοῦς μερίδος τῶν συμπολιτῶν του ὡς ὑποψήφιος δήμαρχος, καὶ παροτρυνθεὶς καὶ ὑπὸ τῶν φίλων του, ἔδωκε τὴν ἀπὸ τῆς θέσεώς του παραίτησιν καὶ ἠγωνίσθη πρὸς τοὺς ἀντιθέτους, ἀναδειχθεὶς ἄρχων αὐτῶν.

Ἤδη ἂς ἀναμείνωμεν καὶ τὰ πράγματα ν' ἀποδείξωσιν ἂν οἱ Συριανοὶ ἐπέτυχον εἰς τὴν ἐκλογήν των, ὅπως ἐκ καρδίας εὐχόμεθα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Σ. ΚΑΛΚΑΝΔΗΣ

Δήμαρχος Γυθείου

Ὁ Ἕλλην γνωρίζει νὰ ἐκτιμᾷ καὶ ἀγαπᾷ τὸν καλὸν χαρακτῆρα ὅπου καὶ ἂν ἐμφωλεύει οὗτος, οὐδέποτε δὲ δείκνυται ἀγνώμων πρὸς τοὺς προστάτας καὶ καλοὺς πατριώτας. Ὁσάκις δὲ πεισθῇ, ὅτι εἷς τοιοῦτος εἶναι χρήσιμος νὰ συνεχίσῃ τὴν ὁδόν, ἥτις προώρισται νὰ ἀφήσῃ ἴχνη ἄξια παραδειγματισμοῦ, δὲν ἀφαιρεῖ ἀπ' αὐτὸν τὴν ἐμπιστοσύνην του. Τοῦτο παρατηρεῖται εἰς τὴν βιογραφίαν ἣν παρακατιὸν ἐκτιθέμεθα.

Ὁ Βασίλειος Σ. Καλκανδῆς Δήμαρχος τοῦ Δήμου Γυθείου τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας, γεννηθεὶς κατὰ τὸ 1844, εἶναι κτηματίας, κάτοχος ἀναλόγου παιδείας καὶ κοινωνικῶν γνώσεων, μέλος τῆς γνωστῆς ἐν Λακωνίᾳ, μεταξὺ τῶν ἐγκρίτων, οἰκογενείας τῶν Καλκανδίδων, πολιτευομένης ἀνέκαθεν καὶ διοικησάσης τὸν τόπον κατὰ δύο προηγουμένας περιόδους διὰ τοῦ δημαρχικοῦ ἀξιώματος, ἐξετέθη καὶ οὗτος ἐκ μέρους τῆς οἰκογενείας του τὸ πρῶτον ἐν τῇ δημοτικῇ ἐκλογῇ τοῦ 1887 καὶ ἐξελέχθη Δήμαρχος τῆς ληγούσης ἤδη δημαρχικῆς περιόδου, διαπρέψας δὲ ἐν τῇ ἀντιπροσωπείᾳ ταύτῃ τῶν συνδημοτῶν του διὰ τῆς πραγματοποιήσεως διαφόρων κοινοφελῶν ἔργων, καὶ συνετῆς συμπεριφορᾶς ὑπὲρ τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας, ἐκρίθη ἄξιος τιμῆς καὶ αὖθις μὲ τὸ αὐτὸ ἀξίωμα τοῦ Δημάρχου, καὶ ἐξελέχθη ὡς τοιοῦτος κατὰ τὴν ἀρτίως ἐνεργηθεῖσαν δημοτικὴν ἐκλογήν, ἐπὶ τῇ ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν του ἀλανθάστῳ προσδοκίᾳ τῆς ἐξακολουθήσεως τῆς αὐτῆς μετ' ἀκαμάτου ζήλου καλῆς, εὐσυνειδήτου καὶ ἀμερολήπτου διοικήσεώς του, ὡς ἐμφορουμένου ἐξ ἀγαθῶν προαιρέσεων καὶ πατριωτικῶν αἰσθημάτων.

Αὕτη εἶναι ἐν συντόμῳ ἡ βιογραφία τοῦ Δημάρχου κ. Β. Καλκανδῆ, τὸν ὁποῖον ἐπιτυχῶς παριστᾷ ἡ ἔναντι εἰκὼν καὶ ὅστις πεπείσμεθα, ὅτι θὰ φανῇ ἀντάξιος τῆς νέας ἐμπιστοσύνης τῶν συμπολιτῶν του.

Ο ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΟΣ ΑΣΤΗΡ

Ἢ

Η ΓΗ ΤΩΝ ΑΔΑΜΑΝΤΩΝ

(Μυθιστορία **ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ.** — Μετάφρασις Δ. Ι. Κ.)

(Συνέχεια· ἴδε προηγούμ. φύλλον)

Ἦτο ἤδη ἔξω τοῦ κλιβάνου του, μαλθακῶς κεκαλυμμένος ἐπὶ στρωμνῆς ἐκ φύλλων, ἣν ὁ σύντροφός του τῷ κατεσκεύασε παρὰ τὴν ρίζαν τοῦ ἀρτοδένδρου.

Ὁ ἀγαθὸς νέος δὲν ἠρκέσθη εἰς τοῦτο. Ἠθέλησε νὰ ὑπάγῃ καὶ ζητήσῃ ἐν τῇ πλησίον κοιλάδι τὴν σκιάδα ἣν πάντοτε ἔφερεν ἐν ταῖς ἐκδρομαῖς αὐτοῦ, μετὰ ἓν τέταρτον δὲ τῆς ὥρας τὴν εἶχε στήσῃ ὑπεράνω τοῦ προσφιλοῦς ἀσθενοῦς του.

— Καὶ τώρα, εἶπεν, ἂς ἀκούσωμεν τὴν ἱστορίαν σου, φίλε Κυπριανέ, ἐὰν βεβαίως δὲν σὲ φέρει κόπον ἡ διήγησίς της!

Ὁ Κυπριανὸς ἠσθάνθη ἑαυτὸν ἀρκούντως εὖ ἔχοντα, ὅπως ἱκανοποιήσῃ τὴν ὅλως φυσικὴν περιέργειαν τοῦ Φαρ. Βαρτές. Ἀρκετὰ περιληπτικῶς, ἄλλως τε, τῷ διηγήθη τὰς περιπετείας ἃς διῆλθεν ἐν Γρικαλάνδῃ, διατί ἐγκατέλειψε τὸν τόπον ἐκεῖνον πρὸς καταδίωξιν τοῦ Ματακίτ καὶ τοῦ ἀδάμαντός του, τίνα ὑπῆρξαν τὰ κυριώτατα γεγονότα τῆς ἀποστολῆς του, τὸν τριπλοῦν θάνατον τοῦ Πανταλάκκη, τοῦ Φρίεδελ καὶ τοῦ Τζέϊμς Ἅλτωνος, τὴν ἐξαφάνισιν τοῦ Βαρδίκ καὶ τέλος πῶς ἀνέμενε τὸν θεράποντα αὐτοῦ Λί, ὅστις ἔμελλε νὰ ἔλθῃ ἵνα τὸν συναντήσῃ ἐν τῇ κατασκηνώσει.

Ὁ Βαρτὲς ἤκουε μετ' ἐκτάκτου προσοχῆς. Ἐρωτηθεὶς δὲ περὶ τοῦ ἂν εἶχε συναντήσῃ νέον τινὰ Κάφρον, οὗτινος ὁ Κυπριανὸς τῷ ἔδωσε τὰ χαρακτηριστικὰ καὶ ἅτινα ἦσαν τὰ τοῦ Βαρδίκ, ἀπήντησεν ἀρνητικῶς.

— Ἀλλά, προσέθηκεν, εὗρον ἕνα ἵππον ἐγκαταλελειμμένον, ὅστις πιθανὸν νὰ ἦτο ὁ ἰδικός σου.

Ἐν πάσῃ σπουδῇ, διηγήθη ὁ Φαραμόνδος ὑπὸ ποίας περιστάσεις ὁ ἵππος ἐκεῖνος περιῆλθεν εἰς χεῖρας του.

— Ἦσαν ἀκριβῶς δύο ἡμέραι, εἶπε, ποὺ ἐκυνήγουν μὲ τρεῖς ἐκ τῶν Βασσούτων μου εἰς τὰ ὄρη τῆς Μεσημβρίας, ὅτε εἶδον αἴφνης προβάλλοντα ἐκ τινος κοίλης ὁδοῦ λαμπρὸν φαιὸν ἵππον, ὅλως γυμνόν, ἐκτὸς ἑνὸς ρυτῆρος καὶ ἱμάντος, ἅτινα ἐσύροντο ὄπισθέν του. Τὸ ζῶον τοῦτο ἐφαίνετο προφανῶς πολὺ ἀναποφάσιστον εἰς ὅ,τι ἔκαμνεν. Ἀλλὰ τὸ ἐκάλεσα, τῷ ἔδειξα μίαν *φούχταν* ζακχάρεως καὶ ἦλθε πρός με. Ἰδοὺ λοιπὸν ὁ εἰρημένος ἵππος αἰχμάλωτος — ἓν λαμπρὸν ζῶον, πλῆρες θάρρους καὶ πυρός, «*ἀλατισμένον*» σὰν κανὲν jambon.

— Εἶναι ὁ ἰδικός μου!... Εἶναι ὁ Ταμπλάρ! ἀνέκραξεν ὁ Κυπριανός.

— Ἔ λοιπόν, φίλε μου, ὁ Ταμπλὰρ εἶναι ἰδικός σου, ἀπήντησεν ὁ Φαραμόνδος Βαρτὲς καὶ θὰ αἰσθανθῶ εἰλικρινῆ χαρὰν ἀποδίδων αὐτὸν εἰς σέ! Ἐμπρός, καλὴν νύκτα, κοιμήσου πάλιν τώρα! Αὔριον, κατὰ τὰ χαράγματα, θὰ ἐγκαταλείψωμεν τὸν τόπον τοῦτον τῶν ἀπολαύσεων!»

Εἶτα, μιμούμενος τὸ ὑπόδειγμα τοῦ πλησίον αὐτῷ, ὁ Βαρτὲς ἐτυλίχθη εἰς τὸ σκέπασμά του καὶ ἐκοιμήθη παρὰ τῷ Κυπριανῷ.

Τὴν ἐπαύριον, ὁ Κινέζος ἐπανήρχετο ὄντως εἰς τὴν κατασκήνωσιν μετὰ τινων προμηθειῶν. Οὕτω, προτοῦ ὁ Κυπριανος ἀφυπνισθῇ, ὁ Φαραμόνδος Βαρτὲς ἀφοῦ τὸν εἶπε νὰ τακτοποιήσῃ ὅλα, τὸν ἐπεφόρτισε νὰ ἐπαγρυπνῇ ἐπὶ τοῦ κυρίου του. καθ' ὃ διάστημα αὐτὸς μετέβαινεν ἵνα ἀναζητήσῃ τὸν ἵππον, οὗτινος ἡ ἀπώλεια τόσον εἶχε γίνει αἰσθητὴ εἰς τὸν νεαρὸν μηχανικόν.

Ἦτο ὁ Φαραμόνδος Βαρτὲς (σελ. 152)

XIX

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΣ ΣΠΗΛΑΙΟΝ

Ἦτο ὁ Ταμπλάρ, ὃν ὁ Κυπριανὸς εἶδε πρὸ αὐτοῦ τὴν ἐπομένην πρωΐαν, ὅτε ἀφυπνίσθη. Ἡ συνάντησις ὑπῆρξε τρυφερωτάτη. Εἴπομεν, ὅτι ὁ ἵππος ἠσθάνθη τόσην σχεδὸν χαράν, ὅσην ὁ ἱππεὺς ἐπανευρίσκων τὸν πιστὸν τοῦ ταξειδίου του σύντροφον.

Ὁ Κυπριανὸς ἠσθάνθη ἑαυτὸν ἀρκούντως ἱκανὸν μετὰ τὸ πρόγευμα, ἵνα ἱππεύσῃ καὶ ἀναχωρήσῃ παραυτα. Συνεπῶς ὁ Φαρ. Βαρτὲς ἐτοποθέτησε πάσας τὰς ἀποσκευὰς ἐπὶ τῶν νώτων τοῦ Ταμπλάρ, ἔλαβε τὸ ζῶον ἀπὸ τοῦ χαλινοῦ καὶ ἤρξαντο πορευόμενοι εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Τονάγια.

Τῆς ὁδοιπορίας ἀρξαμένης, ὁ Κυπριανὸς διηγήθη εἰς τὸν φίλον του ἐν μείζοσι λεπτομερείαις τὰ κυριώτερα συμβάντα τῆς ἀποστολῆς ἀπὸ τῆς ἐκ Γρικαλάνδης ἀναχωρήσεώς του. Ὅταν ἔφθασεν εἰς τὴν τελευταίαν ἐξαφάνισιν τοῦ Μάτακίτ, οὗτινος περιέγραψε τὰ χαρακτηριστικά, ὁ Φαραμόνδος Βαρτὲς ἐγέλασεν:

— Ἀ! παραδείγματος χάριν! εἶπεν, ἰδοὺ ἀκόμη νεώτερόν τι, καὶ πιστεύω ὅτι θὰ δυνηθῶ νὰ σοὶ μεταδώσω εἰδήσεις περὶ τοῦ κλέπτου σου, ὡς καὶ περὶ τοῦ ἀδάμαντός σου!

— Τί θέλεις νὰ εἴπῃς; ἠρώτησεν ὁ Κυπριανός, λίαν ἔκπληκτος.

— Τοῦτο, ἀπήντησεν ὁ Βαρτές, ὅτι οἱ Βασσοῦτοι μου ὡδήγησαν δέσμιον πρὸ εἴκοσι τεσσάρων μόλις ὡρῶν νεαρόν τινα Κάφρον, περιπλανώμενον ἐν τῇ χώρᾳ ὃν καὶ παρέδωσαν *χειροπόδαρα* δεδεμένον εἰς τὸν φίλον μου Τονάγια. Ἔχω πεποίθησιν ὅτι οὗτος θὰ τῷ ἔπαιξε κακὸ παιγνίδι, διότι πολὺ φοβεῖται τοὺς κατασκόπους, ὁ δὲ Κάφρος ἀνήκων προφανῶς εἰς φυλὴν ἐχθρικὴν δι' αὐτόν, δὲν εἶναι δυνατὸν ἢ νὰ κατηγορήθη ἐπὶ κατασκοπείᾳ! Ἀλλὰ μέχρι τῆς ὥρας ταύτης τῷ ἔχουν χαρίσει τὴν ζωήν! Εὐτυχῶς διὰ τὸν δυστυχῆ, ἤξευρε γοητείας τινας καὶ οὕτω ἠδύνατο νὰ καταταχθῇ εἰς τὴν τάξιν τῶν μάντεων...

— Ἔ! Τώρα δὲν ἀμφιβάλλω πλέον ὅτι οὗτος εἶναι ὁ Ματακίτ! ἀνέκραξεν ὁ Κυπριανός.

— Ἔ λοιπόν! Δύναται νὰ ἐπαίρεται ὅτι τὴν *ἐγλύτωσε μιὰ χαρά*! ἀπήντησεν ὁ κυνηγός. Ὁ Τονάγια ἐφεῦρε διὰ τοὺς ἐχθρούς του ὁλόκληρον ποικιλίαν βασανιστηρίων, ἅτινα οὐδενὸς στεροῦνται! Ἀλλά, σοὶ τὸ ἐπαναλαμβάνω, δύνασαι νὰ μὴ ἀνησυχεῖς ποσῶς διὰ τὸν ἀρχαῖον σου θεράποντα! Ἐσώθη ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ μάντεως καὶ θὰ τὸν ἐπανεύρωμεν, ἀπόψε μάλιστα, ἐν πλήρει ὑγιείᾳ!

Εἶναι περιττὸν νὰ ἐμμείνωμεν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, ἡ περὶ τοῦ ὁποίου εἴδησις αὕτη ὤφειλεν ἰδιαζόντως νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν Κυπριανόν. Ἀναμφιβόλως ὁ σκοπός του εἶχεν ἐπιτευχθῇ καὶ δὲν ἀμφέβαλλεν ὅτι ὁ Ματακίτ, ἐὰν εἶχεν ἀκόμη εἰς τὴν κυριότητά του τὸν ἀδάμαντα τοῦ Τζὼν Οὐάτ

κινς, δὲν θὰ συγκατετίθετο ὅπως τὸν ἀποδώσῃ.

Οἱ δύο φίλοι ἐξηκολούθησαν συνδιαλεγόμενοι οὕτω καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν, διερχόμενοι τὴν πεδιάδα, ἣν ὁ Κυπριανὸς εἶχε διατρέξῃ ἐπὶ τῶν ὤμων τῆς στρουθοκαμήλου, ἡμέρας τινὰς πρότερον.

Τὴν αὐτὴν ἑσπέραν, ἡ πρωτεύουσα τοῦ Τονάγια ἐφάνη, ἡμιτεποθετειμένη ἀμφιθεατρικῶς, ἐν τῇ κυμάνσει ἣν ὁ ὁρίζων ἐσχημάτιζε πρὸς βορρᾶν. Ἦτο αὕτη ἀληθὴς πόλις, μὲ δέκα ἕως δεκαπέντε χιλιάδας κατοίκους, μὲ ὁδοὺς κάλλιστα ρυμοτομημένας, μὲ οἰκίσκους εὐρυχώρους καὶ σχεδὸν κομψούς, παρέχουσα ὄψιν εὐτυχίας καὶ εὐπορίας. Τὸ ἀνάκτορον τοῦ βασιλέως, περικυκλούμενον ἐξ ὑψηλῶν δρυφράκτων καὶ φυλασσόμενον ὑπὸ μαύρων πολεμιστῶν, ὠπλισμένων μὲ λόγχας, κατεῖχεν αὐτὸ μόνον, τὸ ἓν τέταρτον τῆς ὅλης ἀπόψεως τοῦ ἄστεως.

Ὁ Φαραμόνδος Βαρτὲς δὲν εἶχεν ἢ νὰ δείξῃ ὅτι ὅλα τὰ ἐμπόδια ἐξωμαλύνοντο πρὸ αὐτοῦ καὶ διηυθύνθη ἀμέσως μετὰ τοῦ Κυπριανοῦ, διὰ μέσου τμήματος μεγάλων αὐλῶν, μέχρι τῆς αἰθούσης τῶν τελετῶν, ἔνθα ἔμενεν ὁ «ἀήττητος κατακτητής» ἐν τῷ μέσῳ πολυαρίθμων παρισταμένων, ἐκ τῶν ὁποίων δὲν ἔλειπον οὔτε οἱ ἀξιωματικοί, οὔτε αἱ φρουραί.

Ὁ Τονάγια θὰ ἦτο ἐπάνω-κάτω *καμμὰ σαρανταρὰ* ἐτῶν. Ἦτο ὑψηλὸς καὶ ρωμαλέος. Κεκοσμημένος μετ' ἐπιμελείας μὲ εἶδός τι διαδήματος ἐξ ὀδόντων κάπρου, ἔφερεν ἔνδυμα συνιστάμενον ὡς ἐκ περισσοῦ ἐκ πορφυροῦ χιτῶνος, ἄνευ χειρίδων καὶ ζώνην τοῦ αὐτοῦ χρώματος, πλουσίως πεποικιλμένην διὰ μαργαριτῶν. Ἔφερεν εἰς τοὺς βραχίονας καὶ τὰς κνήμας πολυάριθμα ψέλλια ἐκ δέρματος. Ἡ φυσιογνωμία ἦτο ἀγχίνους καὶ λεπτή, ἀλλὰ πανοῦργος καὶ σκληρά. Ἔκαμε μεγάλην ὑποδοχὴν εἰς τὸν Φαρ. Βαρτές, ὃν δὲν εἶχεν ἴδῃ ἀπό τινων ἡμερῶν, καί, ἐκ σεβασμοῦ, πρὸς τὸν Κυπριανόν, τὸν φίλον τοῦ πιστοῦ συμμάχου του.

«Οἱ φίλοι τῶν φίλων μας εἶναι καὶ ἰδικοί μας φίλοι», εἶπεν, ὡσεὶ νὰ εἶχε πρὸ αὐτοῦ πολίτην τινὰ τῶν ἑλῶν. Καὶ ἐννοήσας ὅτι ὁ νέος ξένος ἦτο ἀσθενής, ὁ Τονάγια ἔσπευσε νὰ τῷ δώσῃ ἓν τῶν καλλιτέρων δωματίων τοῦ ἀνακτόρου του καὶ νὰ τῷ παράσχῃ ἐξαίρετον γεῦμα.

Κατὰ τὴν συμβουλὴν τοῦ Βαρτές. δὲν ἐπελήφθησαν εὐθὺς τῆς ὑποθέσεως τοῦ Ματακίτ, ἣν ἀνέβαλον διὰ τὴν ἐπαύριον.

Τὴν ἑπομένην, πρᾶγματι, ὁ Κυπριανός, ἀναλαβὼν κάλλιστα τὴν ὑγιείαν, ἦτο εἰς κατάστασιν νὰ παρουσιασθῇ πρὸ τοῦ βασιλέως. Ἅπασα τότε ἡ αὐλὴ συνήχθη εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ ἀνακτόρου. Ὁ Τονάγια καὶ οἱ δύο ξένοι του ἵσταντο ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κύκλου. Πάραυτα ὁ Φαραμόνδος Βαρτὲς ἤρξατο τῆς ὁμιλίας ἐν τῇ ἐγχωρίῳ γλώσσῃ, ἣν ἀρκετὰ εὐχερῶς ὡμίλει.

— Οἱ Βασσοῦτοι μου σᾶς ἔφεραν ἄρτι νεαρόν τινα Κάφρον, ὃν εἶχον δεσμεύσῃ, εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα. Λοιπόν, ὁ νεαρὸς οὗτος Κάφρος τυγχάνει ὑπηρέτης τοῦ συντρόφου μου, τοῦ μεγάλου σοφοῦ Κυπριανοῦ Μερέ, ὅστις ἔρχεται νὰ ζητήσῃ ἐκ τῆς μεγαλοδωρίας σας νὰ τοῦ τὸν ἀποδώσητε. Ἰδοὺ διατί, ἐγὼ ὁ φίλος του καὶ ἰδικός σας φίλος, τολμῶ νὰ ὑποστηρίζω τὴν δικαίαν του παράκλησιν.

Ἀπὸ τῶν πρώτων λόγων ὁ Τονάγια ἐνόμισε καθῆκόν του νὰ λάβῃ ὕφος διπλωματικόν.

— Ὁ μέγας λευκὸς σοφὸς καλῶς ἦλθεν! ἀπήντησεν. Ἀλλὰ τί ὑπόσχεται ὡς λύτρον τοῦ δεσμώτου μου;

— Ἓν ἐξαίρετον τυφέκιον μὲ δέκα φυσιγγια καὶ μίαν θυλακίδα ἐξ ὑελίνων μαργαριτῶν, ἀπήντησεν ὁ Βαρτές.

Ἡδὺς ψιθυρος διέδραμεν τὸ ἀκροατήριον, ζωηρῶς συγκινηθὲν διὰ τὸ μεγαλοπρεπὲς τῆς προσφορᾶς. Μόνος ὁ Τονάγια, πάντοτε διπλωματικώτατος, προσεποιήθη ὅτι δὲν ἐθαμβώθη.

— Ὁ Τονάγια εἶναι εἰς μέγας ἡγεμών, ἐπανέλαβε ἐγειρόμενος ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ ὑποποδίου του (σκαμνίου), καὶ οἱ θεοὶ τὸν προστατεύουσι. Πρὸ ἑνὸς μηνὸς τῷ ἔπεμψαν τὸν Φαραμόνδον Βαρτὲς μὲ γενναίους πολεμιστὰς καὶ τυφέκια ἵνα τὸν βοηθήσωσιν ὅπως νικήσῃ τοὺς ἐχθρούς του! Ἰδοὺ διὰ τί, ἐὰν ὁ Φαρ. Βαρτὲς ἐπιμένει, θ' ἀποδοθῇ ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ὑπηρέτης σῶος καὶ ἀβλαβὴς εἰς τὸν κύριόν του!

— Καὶ ποῦ εἶναι τὴν στιγμὴν ταύτην; ἠρώτησεν ὁ κυνηγός.

— Ἐν τῷ ἱερῷ σπηλαίῳ, ἔνθα φυλάττεται νύκτα καὶ ἡμέραν! ἀπήντησεν ὁ Τονάγια μετὰ τῆς ἐμφαντικῆς ἐκείνης περισκέψεως, ἥτις προσῆκεν εἰς τὸν ἰσχυρότατον μονάρχην τῆς Καφρερίας.

Ὁ Φαραμόνδος Βαρτὲς ἔσπευσε νὰ συγκεφαλαιώσῃ τὰς ἀπαντήσεις ταύτας τῷ Κυπριανῷ καὶ ἠτήσατο παρὰ τοῦ βασιλέως τὴν χάριν, ὅπως μεταβῇ μετὰ τοῦ συντρόφου του καὶ ἀναζητήσῃ τὸν δεσμώτην ἐν τῷ ρηθέντι σπηλαίῳ.

Εἰς τὰς λέξεις ταύτας, ψιθυρος ἐπιτιμητικὸς ἠκούσθη καθ' ὅλην τὴν ὁμήγυριν. Ἡ πρότασις τῶν Εὐρωπαίων ἐκείνων ἐφαίνετο ὑπερβολική. Οὐδέποτε, ὑφ' οἱανδήποτε ἀφορμήν, ξένος ἐθεάθη ἐν τῷ μυστηριώδει ἐκείνῳ σπηλαίῳ. Παράδοσις ὑπῆρχεν ὅτι τὴν ἡμέραν καθ' ἣν οἱ λευκοὶ θὰ ἐγνώριζον τὸ μυστικόν, ἡ αὐτοκρατορία τοῦ Τονάγια θὰ μετεβάλλετο εἰς κόνιν.

Ἀλλ' ὁ βασιλεὺς δὲν ἤθελεν ἡ αὐλή του ἀναμιγνυομένη, νὰ προκαταλαμβάνῃ καμμίαν τῶν ἀποφάσεών του. Διό, ὁ ψίθυρος ἐκεῖνος τὸν ἔκαμεν, ἕνεκεν ἰδιοτροπίας τοῦ τυραννίσκου, νὰ ἐνδώσῃ εἰς ὅ,τι ἦτο πιθανώτατον ὅτι θὰ ἠρνεῖτο, ἄνευ τῆς ὀργίλου ἐκείνης ἐκδηλώσεως τῆς κοινῆς γνώμης.

— Ὁ Τονάγια ἀντήλλαξε δεσμοὺς αἵματος μὲ τὸν σύμμαχόν του Φαραμόνδον Βαρτές, ἐπανέλαβε διὰ τόνου ἀκαταμαχήτου, καὶ οὐδὲν ἔχει πλέον νὰ τῷ κρύπτῃ! Ὁ φίλος σου καὶ σύ, γνωρίζετε να τηρῆτε ὅρκον;

Ὁ Φαραμόνδος Βαρτὲς καὶ ὁ Κυπριανὸς κατένευσαν.

— Ἐ λοιπόν! ἐπανέλαβεν ὁ Μαῦρος βασιλεύς, ὁρκισθεῖτε ὅτι οὐδὲν θὰ ἀναφέρητε ἐξ ὅσων θὰ ἰδῆτε ἐν τῷ σπηλαίῳ τούτῳ!... Ὁρκισθεῖτε ὅτι θὰ φέρεσθε ἐν πάσῃ περιστάσει μέχρις οὗ ἐξέλθετε ἐκεῖθεν, ὡς ἐὰν οὐδέποτε ἐγνωρίσατε τὴν ὕπαρξίν του!... Ὁρκισθεῖτε ὅτι οὐδέποτε θὰ ζητήσητε νὰ εἰσδύσητε εἰς αὐτὸ καὶ πάλιν, οὔτε νὰ πειραθῆτε μάλιστα νὰ γνωρίσητε τὴν εἴσοδόν του!... Ὁρκισθεῖτε τέλος ὅτι οὐδέποτε θὰ εἰπῆτε εἰς κανένα ὅ,τι μέλλετε νὰ ἰδῆτε!

Ὁ Φαραμόνδος Βαρτὲς καὶ ὁ Κυπριανός, ἐκτείναντες τὴν χεῖρα, ἐπανελαβον λέξιν πρὸς λέξιν τὸν τύπον τοῦ ὅρκου, ὃν τοῖς ἐπέβαλλεν.

Ἀμέσως, τοῦ Τονάγια δόντος διαταγάς τινας χαμηλοφώνως, ἅπασα ἡ αὐλὴ ἀνηγέρθη καὶ οἱ πολεμισταὶ ἐτάχθησαν εἰς διπλοὺς στοίχους. Θεράποντες τινὲς ἐκόμισαν εἴδη τινὰ λεπτῶν ὀθονῶν, αἵτινες ἐχρησίμευσαν ὅπως περιδέσωσι τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν δύο ξένων. Εἶτα ὁ βασιλεὺς μόνος ἐτοποθετήθη μεταξὺ αὐτῶν εἰς τὸ βάθος μεγάλου ἀχυροπλέκτου φορείου, ὅπερ δωδεκάδες Κάφρων ἐφορτώθησαν ἐπὶ τῶν ὤμων των καὶ ἡ συνοδία ἤρξατο τῆς πορείας.

(Ἀκολουθεῖ)

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΡΑΦΗ,

Παρὰ τὸ γαλανόν, τὸ θωπευτικὸν κῦμα τοῦ Πειραιῶς, ἐν τῇ καθαρᾷ καὶ ρωστικῇ τῆς θαλάσσης αὔρᾳ, ἀκμαίαν ἔτι ἡλικίαν ἄγων, εἰς ἀνήρ, ὅστις εἰς αὐτὴν τὴν θάλασσαν, τὴν πεφιλημένην μητέρα μας, ἀφιέρωσε τὴν ζωὴν καὶ ἐνεπνεύσθη τὴν ἀπογοήτευσιν, ἣν ἠγάπησεν ἡ καλλιτεχνικὴ φύσις του καὶ περιεφρόνησεν ἡ Καννιβαλικὴ ἀδιαφορία τῆς «πεπολιτισμένης» κοινωνίας μας, ὁ Β. . . . — ὦ! δὲν ἀναγράφωμεν τὸ ὄνομά του ἐκ πόνου πρὸς τὴν ἄτυχῆ πατρίδα μας — ὁ μοναδικός, ὁ ἔξοχος, ὁ διακριθεὶς ἐν Εὐρώπῃ Ἕλλην θαλασσογράφος, ἀπεπειράθη νὰ αὐτοκτονήσῃ ἐκ . . . . λόγων οἰκονομικῶν· ἐκ πείνης, ἵνα κάλλιον ἐννοηθῶμεν. Ἔ! καὶ ἔπειτα; τί βγαίνει . . . Ἐγένοντο τόσαι αὐτοκτονίαι ἐφέτος κατὰ τὴν περίοδον τοῦ θέρους! . . . Μία περισσότερον, μία ὀλιγώτερον, οὐδὲν σημαίνει . . .

Σεῖς οἱ τῆς ὕλης ὑπηρέται — ἀπευθύνομαι, βλέπετε, πρὸς τὴν πλειονοψηφίαν — σεῖς οἱ ἀφιερώσαντες τὸν βίον σας, τὴν τιμήν σας, εἰς τὰς χρηματολατρικάς, εἰς τὰς πεζοτάτας τῶν

ἐργασιῶν, λάβετε τὸν κόπον, καὶ σεῖς ἀκόμη, συγκαταβῆτε νὰ ἀκούσητε τὸ σοβαρότατον, τὸ χαρακτηριστικώτατον γεγονὸς τῆς ἑβδομάδος. Καλλιτέχνης, ἐπισπάσας τὸν θαυμασμὸν ἐν ταῖς Εὐρωπαϊκαῖς ἐκθέσεσιν, μὲ μοναδικὸν talent εἰς τὴν ἀπεικόνισιν ποικιλωτάτων σκηνογραφιῶν τῆς θαλάσσης, ἐκεῖ, παρ' αὐτὴν τὴν θάλασσαν δι' ἣν ἔζη, προχθὲς ἥσυχα ἥσυχα ἐκλείσθη εἰς τὸ πτωχόν του, λογῷ ὑλικῆς διακοσμήσεως, ἀλλὰ πολύτιμον ἐργαστήριόν του. ἤναψεν ἄνθρακας, ἐξηπλώθη ἐπὶ τῆς κλίνης του καὶ ἀνέμενε τὴν ποθητὴν ἀνάπαυσίν του ἐκ τῶν ἀγώνων τοῦ βίου, ἤτοι τῆς πενίας. Ἡ ἐξ ἀνθρακικοῦ ὀξέος ἀσφυξία θὰ ἀπήρτιζε τὸν εὐγενέστατον θάνατον καλλιτέχνου ὃν θὰ ἐφαντάζετό τις — ἐν τῇ Ἑλλάδι πάντοτε — τὴν εὐγλωττοτάτην, τὴν καυστικωτάτην ἀλήθειαν τῆς τύχης τῶν παρ' ἡμῖν εὐαριθμων μυστῶν τῆς θείας τοῦ Ἀπελλοῦ τέχνης! Εὐδησιν τόσῳ περιφανῆ, καίτοι ἀναμενομένην ἄλλως, τόσῳ βαθεῖαν καὶ χαρακτηριστικὴν διὰ τὴν παρ' ἡμῖν καλλιτεχνίαν καὶ τὴν «ὑψηλὴν» κοινωνίαν, οὐδέποτε ἀνέγνωσα μέχρι τοῦδε. Οἱ ἄλλοι ὁμότεχνοι τοῦ κ. Β.... ἴσως εἶναι μᾶλλον καρτερικοί, ὀλιγαρκεῖς, Ρωμηοί. Ἀλλ' ἡ εὐγενὴς φύσις ἐκείνου εἶνε ὄντως καλλιτεχνική. Ἡ ἀπογοήτευσις, τὸ ζοφερὸν μέλλον ὅπερ τὸν ἀνέμενεν ἐν τῇ πατριδι οἴμοι! τῶν μεγίστων καλλιτεχνῶν τῆς ἀνθρωπότητος, αἱ σκληραί ἀνάγκαι ἃς ἐπηύξανεν ἡ οἰκογένεια ἡ περιστοιχίζουσα ἀνησύχως αὐτόν, τὸν ἔπνιξαν πρὶν ἢ τὸν πνίξῃ τὸ ἀνθρακικὸν ὀξύ. Τὸν ἐμάσαναν, τὸν ἐμελαγχόλησαν, τὸν ὤθησαν εἰς τὴν εὐχερεστέραν διέξοδον: τὴν αἰωνίαν ἀνάπαυσιν.

Διδάσκαλός τις, γράφει ἡ ἐφημερίς, τυχαίως μεταβὰς ἐν τῷ οἴκῳ του, τὸν ἔσωσε. Μικρὸν τὸ καλόν. Τὸν ἔσωσεν ἄρα γε, ἀναγκάσας αὐτὸν νὰ ἐξακολουθῇ τὸν ἀθλιωτον βίον, ἐν μέσῳ κοινωνίας ἀναισθητούσης πρὸς τὰς εὐγενεστέρας ἰδιοφυίας, λακτιζούσης ὅ,τι ἀγνόν, ποιητικόν, χανομένης ἐν τῇ δίνῃ τῶν συναλλαγῶν, ἐν τῷ ταπεινῷ κέρματι, ἐν μέσῳ πλουσίων παχυδέρμων, κοινοῦ ἀγαπῶντος νὰ θαυμάζῃ τῆς *μουντζοῦρες* καὶ τῆς *μπογιαῖς* τῶν ἐλαιοχρωματιστῶν πλειοτέρων μιᾶς θαλασσογραφίας ἑνὸς Βολανάκη; Θὰ ζήσῃ, δηλ. θὰ παλαίσῃ! Εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου διὰ νὰ εἶναι τις καλλιτέχνης ἀληθής, πρέπει νὰ ἔχῃ ἰδιοφυΐαν, *μάτι*, φύσιν εὐπαθῆ καὶ δὲν ξεύρω τί ἄλλο προσόν. Ἐν Ἑλλάδι — καὶ ἃς γραφῇ τοῦτο ἐν τῇ θλιβερᾷ ἱστορίᾳ τῆς παρ' ἡμῖν καλλιτεχνίας — πρέπει ἐκτὸς τῶν ἄλλων πλεονεκτημάτων, πρωτίστως, ἀπαραιτήτως, νὰ ἔχῃ... Ἰώβειον ὑπομονήν, ἀνεξάντλητον καρτερίαν. Εἶδος Σούτση. Διότι ἄλλως, ὅστις γίνεται καλλιτέχνης, αὐτοκτονεῖ ἐν πλήρει συνειδήσει. Παράδειγμα πειστικον ὁ Β . . . .

Ἀλλ' ὄχι· ἃς ζήσῃ χάριν τῆς οἰκογενείας καὶ μόνης. Ἃς ζήσῃ — τολμῶμεν νὰ τὸ γράψωμεν — καὶ χάριν τῆς Τέχνης. Ἃς ὑποφέρῃ, ἃς ἀγωνισθῇ ἴσως τὸ παρὸν εἶναι σκαιὸν ἐν τῇ ἀφορήτῳ, τῇ ἀπελπιστικῇ πεζότητί του. Ἀλλὰ παρὰ τῇ Θεᾷ τῆς Τέχνης — τῆς τέχνης τῆς Ἑλληνικῆς — ἃς ἀναλογισθῇ, ἐν ὅλῃ τῇ πιεζούσῃ αὐτὸν ἀνίᾳ, ὅτι θὰ ὑπάρξῃ ποτὲ μισθαποδοσίς τις, ὅτι ἐν ταῖς σελίσι τῆς ἱστορίας τῆς ἐνεστώσης πνευματικῆς πλάνης, θὰ ἀναγραφῶσι πολλοὶ *μάρτυρες*, πολλὰ θὰ μνημονευθῶσιν εὐγενῆ θύματα....

Αἱ σκέψεις αὗται, ἃς ἡ ἀλγεινὴ ἀπόπειρα αὐτοκτονίας τοῦ διαπρεποῦς θαλασσογράφου Β ... ἐγέννησεν ἡμῖν, ἂν ὄχι τι ἄλλο, ἃς παρηγορήσωσι τοὐλάχιστον αὐτόν, διότι εἶναι ὄχι μόνον κραυγὴ πόνου, ἀλλὰ καὶ ἡ πιστοτέρα εἰκὼν τῆς καταστάσεως, καθ' ἣν ζῶμεν, ἁπλῶς διότι ἐγεννήθημεν.

Δ. Ι. Κ.

ΠΑΡΑΔΟΞΟΣ ΓΝΩΡΙΜΙΑ

(Ἐκ τῶν πεζῶν ποιημάτων τοῦ Τουργένιεφ)

Ἡμέραν τινα ἐπῆλθεν εἰς τὸν καλὸν Θεὸν ἡ ἰδέα νὰ τελέσῃ ἑορτὴν ἐν τῷ αἰθερίῳ ἀνακτόρῳ του.

Ὅλαι αἱ ἀρεταὶ προσεκλήθησαν· μόνον αἱ ἀρεταί. Οἱ ἄνδρες δὲν ἐκλήθησαν· μόνον αἱ γυναῖκες.

Προσῆλθον λοιπὸν πολλαὶ ἀρεταί, μικραί τε καὶ μεγάλαι. Αἱ μικραὶ ἦσαν περιχαρέστεραι καὶ εὐθυμώτεραι τῶν μεγάλων· ὅλαι ἐν τούτοις ἐφαίνοντο ἄκρως εὐχαριστημέναι· συνδιελέγοντο ἀβροφρόνως πρὸς ἀλλήλας, ὡς προσήκει μεταξὺ φίλων καὶ μάλιστα συγγενῶν.

Αἴφνης ὁ καλὸς Θεὸς βλέπει ὅτι δύο περικαλλεῖς δέσποιναι δὲν ἐγνωρίζοντο ποσῶς. Ὁ ἄρχων τοῦ οἴκου λαμβάνει τὴν μίαν ἀπὸ τῆς χειρὸς καὶ τὴν ὁδηγεῖ πρὸς τὴν ἑτέραν.

— Ἡ Εὐεργεσια, εἶπε, προσβλέπων τὴν πρώτην.

— Ἡ Εὐγνωμοσύνη, προσέθηκε, δεικνύων τὴν ἄλλην.

Αἱ δύο ἀρεταὶ φοβερὰ ἐξεπλάγησαν· ἀφ' ὅτου ὑπάρχει ὁ κόσμος, καὶ εἶναι ἤδη πολὺς καιρός, αἱ δύο κυρίαι *πρώτην* ἤδη φορὰν συνηντῶντο ἐκεῖ!

Δέν.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

76. Αἴνιγμα

Μὲ τὸ πρῶτον ἥμισύ μου θὰ μὲ εὕρῃς 'στὰ ψηφία,
Μὲ τὸ δεύτερον δὲ ὅμως 'στῶν Κυκλάδων τὰ νησία.
Μὲ τὸ σύνολόν μου, φίλε, εἶμαι νῆσός τις ἀρχαία,
Ὦ, ἀκμάσασα βεβαίως εἰς τῶν πατέρων μας τὰ κλέα.

77. Αἴνιγμα

Γράμμα ἐστὶ τὸ πρῶτόν μου, τὸ τρίτον μου ἐπίσης,
Τὸ δεύτερον ἐπίρρημα, καλῶς ἂν ἐρευνήσῃς.
Τὸ τέταρτον, ὡς θὰ ἰδῇς, ἄνθη τινὰ δηλοῖ,
Καὶ μάλιστα θαυμάσια, ὦ, ναί, πάρα πολύ.
Ἂν ὅλα δὲ τὰ μέρη μου εἰς ὅλον ἓν ἀθροίσῃς,
Πόλιν τιν' Ἀνατολικὴν εὐθὺς θὰ σχηματίσῃς.

78. Διεβόλου παίγνια

1. *Εἷς διάβολος ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν σύνταξιν τῶν αἰνιγμάτων, προτείνει τὸν σχηματισμὸν τετραγώνου διαιρουμένου εἰς 49 τετραγωνίδια, ἐν ἑνὶ ἑκάστῳ τῶν ὁποίων νὰ γραφῇ εἷς ἀριθμός, ἀπὸ τοῦ 1 μέχρι τοῦ 49, οὕτως ὥστε ἑκάστη στήλη τοῦ τετραγώνου ν' ἀποτελῇ ὁριζοντείως, καθ' ἑαυτὸ καὶ διαγωνίως τὸ αὐτὸ ἄθροισμα.*

2. *Ὁ κατασκευαστής μου μὲ πωλεῖ,*
Ὁ ἀγοραστής μου δὲν μὲ μεταχειρίζεται.
Ὁ ποιῶν χρῆσιν ἐμοῦ δὲν μὲ βλέπει.

3. *Δύο δεσπόται συντρώγουσι καὶ μεταξὺ αὐτῶν κεῖται φιάλη κυπριακοῦ οἴνου. Ὁποίαν ἔκτασιν εἶχεν ἡ τράπεζα;*

Τῷ πρώτῳ λύτῃ τριῶν αἰνιγμάτων δοθήσηται ἀνάλογον δῶρον.

Σημ. Ὡς καὶ προηγουμένως ἐδηλώσαμεν, πρὸς εὐκολίαν καὶ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διαμενόντων συνδρομητῶν μας, αἱ λύσεις τῶν αἰνιγμάτων θὰ δημοσιευωνται ἐφεξῆς κατὰ εἰκοσαήμερον καὶ οὐχὶ κατὰ δεκαπενθήμερον. Ὥστε ἤδη πάντες ἔχουσι τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον νὰ στέλλωσι τοιαύτας, αἵτινες ὅμως δέον νὰ γράφωνται πρὸς εὐκολίαν μας ἐπὶ ἐπιστολικῶν δελταρίων.

ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩι 15ῳ ΦΥΛΛΩι ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ

68. Μορφεύς — Ὀρφεύς. Ἔλυσαν αὐτό, ὁ κ. Γ. Βαμβύλης ἐκ Πειραιῶς, ὁ κ. Α. Ἰτρίδης ἐξ Ἀθηνῶν, ὁ κ. Γ. Οἰκονόμου ἐκ Σύρου, ὁ κ. Π. Κουτρουβέλης ἐκ Καρδίτζης, καὶ ὁ κ. Δ. Τριπύλας ἐξ Ἄσσου τῆς Κεφαλληνίας.

69. Ἡ εὐσέβεια ἐνδυναμόνει τὰς ψυχὰς ὅπως ἀντέχωσιν εἰς τὰ δεινὰ τοῦ βίου καὶ προπαρασκευάζει τοῖς ἐπιγενομένοις ζηλευτὰ ὑποδείγματα ἀρετῆς. Οὐδεὶς ἔλυσεν.

70. Ἐννενήκοντα ἔτη. Ἔλυσαν αὐτό, ἡ δεσποινὶς Ἀγλαία Δ.Σ. ὁ κ. Π. Ἀργεντης ἐκ Θήρας, οἱ κ. κ. Δ. Πλατσῆς καὶ Ν. Δαμιανὸς ἐξ Ἀθηνῶν, καὶ ὁ κ. Π. Κουτρουβέλης ἐκ Καρδίτζης.

LA FAMILLE
JOURNAL HEBDOMADAIRE ILLUSTRÉ
Avec une gravure colorié chaque mois par an 11 *fr.*
Sans la gravure par an 9 *fr.*
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
Μετ' ἐγχρώμου εἰκόνος μηνιαίως· ἐτησίως φρ. 11
Ἄνευ αὐτῆς συνδρομὴ ἐτησίως φρ. 9

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

(Συνέχεια· ἴδε ἀριθ. φύλλου 16).

ΜΕΤΡΗΣΙΣ ΥΨΩΝ

Ὕψος ἀπροσίτων ἀντικειμένων.

Ὑποθέσωμεν πύργον τινὰ ἢ ἕτερον ὑψηλὸν ἀντικείμενον, ὡς λ. χ. δένδρον, φρούριον κ.τ.λ. κείμενον ἐπὶ τῆς ἀπέναντι ὄχθης ποταμοῦ ἢ ῥεύματος. Πρὸς εὕρεσιν τοῦ ὕψους αὐτοῦ στήνομεν καθέτως δύο ἀκόντια καὶ σκοπεύομεν ὅπως καὶ εἰς τὴν προηγουμένην περίστασιν. Ἀλλ' εἰς τὸν τύπον $\Delta\Gamma = \alpha B \times \frac{\delta\gamma}{\alpha o}$ μένει ἡμῖν ἄγνωστος ἡ τιμὴ τῆς ΑΒ ἤτοι τῆς ΕΔ, διότι δὲν δύναται νὰ μετρηθῇ ἀπ' εὐθείας. Ταύτην μετρῶμεν ἐμμέσως ὡς ἑξῆς: Ἀπὸ τοῦ Ε φέρομεν τὴν ΕΖ κάθετον ἐπὶ τῆς ΕΔ. Ἡ κάθετος αὕτη ἐλλείψει *ὀρθογώνου* (1) φέρεται ὡς ἑξῆς: Εὑρίσκομεν σημεῖόν τι κ ἐπὶ τῆς εὐθείας ΕΔ, τὸ ὁποῖον νὰ ἀπέχῃ ἀπὸ τοῦ Ε 3μ. Μὲ κέντρον τὸ σημεῖον τοῦτο κ καὶ μὲ ἀκτῖνα 5μ. διὰ σχοινίου γράφομεν τόξον. Κατόπιν λαμβάνοντες τὸ Ε ὡς κέντρον καὶ μὲ ἀκτῖνα 4μ. διὰ τοῦ σχοινίου γράφομεν ἕτερον τόξον, τὸ ὁποῖον θὰ ἀπαντήσῃ τὸ πρῶτον εἰς σημεῖόν τι ι. Ἡ εὐθεῖα ιΕ εἶναι κάθετος ἐπὶ τῆς ΕΔ ὡς πλευρὰ τοῦ ὀρθογωνίου τριγώνου ιΕκ, τὸ ὁποῖον εἶναι ὀρθογώνον, διότι (ἡ ὑποτείνουσα) $5^2 = 3^2 + 4^2$. Τοποθετοῦντες ἀκόντιόν τι ἐπὶ τοῦ ι καὶ σκοπεύοντες ἀπὸ τοῦ Ε προεκτείνομεν τὴν Ει μέχρι σημείου τινὸς π. χ. Ζ, ἔνθα στήνομεν ἕτερον ἀκόντιον. Σκοπεύοντες ἀπὸ τούτου τὸ μετρηθησόμενον ἀντικείμενον ΔΓ φέρομεν τὴν εὐθεῖαν ΖΗ. Κατόπιν ἀπό τινος σημείου ε τῆς εὐθείας ΕΖ φέρομεν διὰ τοῦ ἀνωτέρου τρόπου τὴν κάθετον, ἥτις θὰ συναπαντήσῃ τὴν ΖΗ εἰς σημεῖόν τι δ. Οὕτως ἐσχηματίσθησαν δύο ὀρθογώνια τρίγωνα εΖδ καὶ ΕΖΔ τὰ ὁποῖα εἶναι ὅμοια: ἄρα ἂν ἡ εΖ ἦναι τὸ $^1/_4$ π. χ. τῆς ΕΖ καὶ ἡ εδ θὰ ἦναι τὸ $^1/_4$ τῆς ΕΔ· ἄρα ἂν 4πλασιάσωμεν τὴν εδ, θὰ ἔχωμεν τὸ μῆκος ΕΔ (2), τὸ ὁποῖον θέτοντες εἰς τὸν προηγούμενον τύπον εὑρίσκομεν τὸ ὕψος ΔΓ.

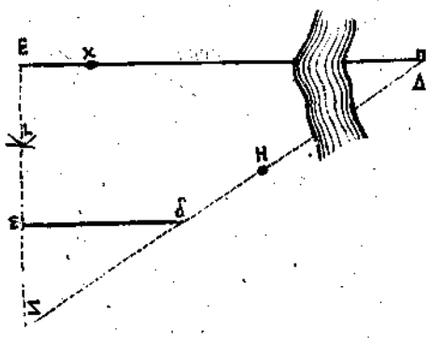

Α. Γ. Κ.

(1) Τὸ ὀρθόγωνον εἶναι ἐργαλεῖον διὰ τοῦ ὁποίου φέρομεν καθέτους.

(2) Τοιουτοτρόπως καταμετροῦνται αἱ ἀπρόσιτοι καὶ ὁρατοὶ εἰς τὸ ἔτιροἄκρον εὐθεῖαι.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΤΗΣ "ΦΥΣΕΩΣ,,

Χ. Π. **Χαλκίδα.** Ἐπιστολή σας ἐλήφθη. Ἔχει καλῶς. Σᾶς ἐπιστώσαμεν διὰ τὸ πρῶτον ἔτος.—Χ.Π.Μ. **Πύργον.** Βεβαίως ἐκδίδεται πάντοτε, ἀλλὰ φαίνεται φύλλα σας ὑπεξαιροῦνται αὐτόθι. Κάμετε παρατηρήσεις ταχυδρομείῳ. —Ι. Ρ. **Σύρον.** Ἐπιστολαὶ ἐλήφθησαν. Συνδρομητὴς ἐνεγράφη. Σειρὰ ἀπεστάλη. Ἐτηλεγράφησα ἀπάντησιν. Ἀπόδειξις σὺν παρόντι.—Κ.Α.Π. **Καρδίτζαν.** Δελτάρια ἐλήφθησαν. Εὐχαρίστως δημοσιευθήσονται. Ἀπόδειξις ἐστάλη αὐτόθι ἀνταποκριτῇ μας. 16 φύλλον ἀποστέλλεται σὺν παρόντι.—Ι.Ν. **Δ. Βόλον.** Ἀπάντησίν σας ἐλάβομεν, εὐχαριστοῦμεν διὰ σύστασιν.—Γ. Β. Γ. **Σεβερῖνον.** Ἐπιστολή σας ἐλήφθη. Ἀναμένομεν σημείωσιν. Εὐχαριστοῦμεν.—Γ.Μ. **Σύρον.** Συνδρομή σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν πολύ. Ἀπόδειξιν ταχυδρομικῶς.—Δ. Φ. Braïla. Ἐπιστολὴ μὲ γραμματόσημα ἐλήφθησαν. Ἀπηντήσαμεν ταχυδρομικῶς.—Α. Κ. Ν. **Ψαρρά.** Φύλλα σᾶς ἀποστέλλονται τακτικῶς. Κάμετε παρατηρήσεις εἰς ταχυδρομεῖον αὐτόθι. 16 ἀριθμὸν ἀπεστείλαμεν ἐκ νέου.—Τ. Κ. **Νέα Ψαρρά.** Ἐπιστολή σας ἐλήφθη. Φύλλα ἀπεστείλαμεν κτλ. Ἀναμένομεν ἔμβασμα.—Γ.Ν. **Λευκωσίαν.** Ἔχει καλῶς· ἀναμένομεν.—Ι. Π. **Σύρον.** Ἐπιστολὴ ἐλήφθη· σᾶς ἀπηντήσαμεν.—Σ. Μ. **Πειραιᾶ.** Ἔλυσας, ἔλυσας αὐτήν, πλὴν ἐβράδυνας καὶ ἐμείνατε μὲ τὸ ὄνομα. Κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἀνέσεως δὲν γίνονται καὶ ἐγγραφαί; —Χ. Μ. **Πύργον.** Ζητούμενα φύλλα σᾶς ἀπεστάλησαν. Ἀποροῦμεν καὶ θὰ ἐνεργήσωμεν δέοντα εἰς αὐτόθι ταχυδρομεῖον.—Π. Ι. Π. **Πύργον.** Ἀποροῦμεν, καὶ ἐπειδὴ καὶ ἕτερος αὐτόθι συνδρομητὴς μᾶς ἔκαμε παράπονα, θὰ ἐνεργήσωμεν αὐστηρῶς. Ἤδη τί φύλλα σᾶς καθυστεροῦνται; —Γ. Ε. **Ἐνταῦθα.** Εὐχαριστοῦμεν διὰ συγχαρητήριά σας καὶ οὐ παυσόμεθα περὶ τῶν ἐθνικῶν μοχθοῦντες. Ἡ πρόοδος τοῦ τόπου καὶ ἡ ἀνόρθωσις τοῦ ἐθνικοῦ μεγαλείου ἐν παντὶ ἐστι τὸ μέλημά μας.—Γ. Δ. Χ. **Βραΐλαν.** Δελτάριον ἐν λήφθη. Σᾶς ἐγράψαμεν καὶ ἀπεστείλαμεν ἑτέρας ἀποδείξεις.—Δ.Μ. **Πάτρας.** Δὲν ἐλάβομεν χρήματα ἀκόμη. Σπεύσατε, ἵνα ἀποστείλωμεν ἑτέρας.—Μ.Μ. **Κέρκυραν.** Σᾶς ἐνεγράψαμεν. Ἀπόδειξιν λαμβάνετε σὺν παρόντι φύλλῳ.—Κ. Ν. **Πάτρας.** Συνδρομή σας ἐλήφθη. Ἔχει καλῶς. Εὐχαριστοῦμεν.—Δ. Ο. **Βόλον.** Συνδρομή σας ἐλήφθη. Ἀπόδειξιν λαμβάνετε σὺν παρόντι φύλλῳ. —Κ.Μ. **Πειραιᾶ** Μάλιστα. Ἔχετε δίκαιον. Σᾶς γράφομεν.

L'ELETTRICITA

Rivista settimanale illustrata

Abbonamento annuo

Unione postale L. 15

Ο ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Πραγματευομένη ἐν γένει περὶ ἠλεκτρισμοῦ καὶ μαγνητισμοῦ

Συνδρομὴ ἐτησία φρ. 15

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται παρ' ἡμῖν.

LES SOIRÉES LITTERAIRES

JOURNAL HEBDOMADAIRE LITTERAIRE ILLUSTRE

Paraissant le Dimanche

ABONNEMENTS

Union Postale par an 8,50

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΔΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

Ἐκδιδόμενον κατὰ Κυριακὴν ἐν Παρισίοις

Συνδρομὴ ἐτησία φρ. 8,50

Χορηγεῖ πλείστας εὐκολίας προμηθείας παρισιανῶν ἀντικειμένων κλπ.

Συνιστᾶται τοῖς φίλοις τῶν γραμμάτων, τῶν χρονικῶν, τῶν μυθιστορημάτων καὶ τῆς μουσικῆς.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται παρ' ἡμῖν.

THE SUNNY HOUR

Published by a boy for boys and girls

A monthly paper for the home circle

Short stories, parlor magic, wit and humor, games and sports, for boys and Girls.

Η ΗΛΙΑΚΗ ΩΡΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ὑπὸ τοῦ δωδεκαετοῦς δημοσιογράφου Tello d'Apery ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, διὰ τοὺς μικροὺς νέους καὶ νεάνιδας

Χάρις, ἀνατροφή, πρόοδος, φιλανθρωπία, εὐεξία καὶ ἀνάπτυξις ἀντιπροσωπεύονται ἐν αὐτῇ.

Ἐτησία συνδρομὴ ἓν δολλάριον

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται παρ' ἡμῖν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐπειδή τινες τῶν ἡμετέρων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ συνδρομητῶν μᾶς ἀπευθύνουσι ταχυδρομικῶς ἐρωτήσεις, ἂν ἀναδεχώμεθα τὸ βάρος τῆς ἀντιπροσωπείας αὐτῶν εἰς διαφόρους ὑποθέσεις των ἐν Ἑλλάδι κτλ. λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ δηλώσωμεν ἅπασι τοῖς ἡμετέροις συνδρομηταῖς, ὅτι παρὰ τῷ ἐν τῷ ἡμετέρῳ γραφείῳ συνεστημένῳ ἤδη τμήματι τῶν πληροφοριῶν καὶ προμηθειῶν ἀναδεχόμεθα καὶ πᾶν εἶδος ἀντιπροσωπευτικῶν τοιούτων ἐργασιῶν, ἐν ᾧ οἱ βουλόμενοι θὰ εὑρίσκωσιν πᾶσαν εὐκολίαν, ἀκρίβειαν καὶ ταχύτητα, καὶ δύνανται ἐλευθέρως ν' ἀπευθύνωνται δι' οἱανδήποτε ἐργασίαν.

Ἡ Διεύθυνσις.

Πρὸς εὐκολίαν τῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ ἡμετέρων συνδρομητῶν, τὸ γραφεῖον μας ἀναλαμβάνει τὴν προμήθειαν καὶ ἀποστολὴν οἱωνδήποτε ἀντικειμένων ἐξ Ἀθηνῶν, ἐπὶ προμηθείᾳ 5 %. Αἱ παραγγελίαι δέον νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ τῶν ἀντιτίμων καὶ τῆς δαπάνης τῆς ἀποστολῆς.